

JÖVENDŐLÉSEK

Jövendölés eseményekről

A jelen hozza a vég eseményét...

Figyeljétek az idők jelét ...

A világegés vége ... az isteni rend helyreállítása

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai időkben –
az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda
1913 - 2001

TARTALOMJEGYZÉK

Használjátok ki a kegyelmi időt
Végidő – Jövő - Jelen
A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit ...
Az ember közömbössége keményebb csapásokat követel ...
A lét értelme és oka - elfordulás a világtól
Egy korszak vége. Vége a fejlődési periódusnak. Nehéz életküzdelem.
Figyeljétek az idők jelét ... A jelen hozza a vég eseményét
A világesemények folyama a fejlődés szerint ...
A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit.
Földi munkálkodás és fáradozás a vég előtt ...
Földi fellendülés ... szellemi hanyatlás ...
A közeli vég jele: szellemi ellaposodás... látszólagos béke ...
Az idők jele: sorscsapások és szerencsétlenségek szaporodása
Sors ... megnyugvás Isten akaratában...
Az érlelődést az életsors támogatja
Sorscsapás ... katasztrófa ... szerencsétlenség
Újabb utalás katasztrófára és háborúra ...
Az idők jele: Látszólagos béke – nyugtalanságok
Vihar előtti csönd ... felfegyverzett harcosok ...
Vihar előtti csönd ... a béke színlelése ...
Világégés ... A földi hatalom bukása ...
Bejelentés felkelésekről és nyugtalanságokról
Jövendölés ... harci bárd ... utolsó fázis
Még egy rövid kegyelmi idő ...
Világégés ... természeti katasztrófa ... döntés
A világégés vége Jövendölés nagy eseményről ...
Jövendölés eseményekről
A népek küzdelmének befejezése ...
A világégés vége ... az isteni rend helyreállítása
A szomorúság ideje
Nagy nyomor ... válaszút ... kegyelmi határidő ...
Magyarázat a végidő szenvedéseiről és szükségeiről.
Istenbe vetett bizalom a gondokban ...
Isten biztos segítsége az eljövendő szükségekben.
Erőt kérni az elkövetkezendő időre
„Veletek vagyok mindennap ...”

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007.

Használjátok ki a kegyelmi időt

A vég bekövetkeztét már nem tudjátok megállítani. Az idő beteljesedett, amit Isten öröktől fogva meghatározott, mert ismerte a bennetek lévő akaratot, amely megállíthatatlanul lefelé törekszik, és amiért újból kötöttségbe kell kerülnie. Amit az egyes ember még tehet, az annyi, hogy igyekszik olyanná alakulni, hogy ne tartozzon az újból száműzetésbe kerülők közé. Ezenkívül igyekszik embertársaira olyan hatást gyakorolni, ami megmenti őket a legrosszabb ítélettől.

Az idő elérkezett rá, ami annyit jelent, hogy bármikor várható a vég napja, az anyagi teremtés feloldódása ezen a földön. Akkor is, ha erre nincs megadott idő, mert ennek ismerete csak értelmetlen zűrzavart okozna, de nem használna senkinek.

Minden úgy lesz ahogy hirdetve lett, és az utolsó napok pillanatok alatt elmúlnak, hiszen csak annak a vége lesz, amit már sok-sok idővel ezelőtt megjövendöltek. – Már az ítélet napjaiban vagytok, ezt mindenki felismerheti, aki nyitott szemmel körülnéz; az, ami most az egyes embert éri, az kiterjed minden emberre – szenvedés, szorongatás, halálfélelem, ínség és kétségbeesés. Minden ember átéli, mert a pokol erői elszabadultak, dühöngenek és szítanak ott, ahol még valamit el tudnak pusztítani. És mindig megtalálják hozzá a szolgálatkész embereket, akiken keresztül minden módon károkat tudnak okozni.

Viszont – Istennél minden ember szerezhetséget, minden ember oldala mellett vannak jó szellemi erők akiket csak hívni kell, hogy testét és lelkét megvédjék a veszélyektől. Aki rábízta magát Istenre és világosságának követeire /angyalokra/, az teljes bizakodással nézhet szembe a véggel.

Letelt az az idő, ami az embereknek lelkük érlelődésére adatott. A vég napját öröktől fogva meghatároztam. De ti ezt nem ismeritek, ezért még most is nekifoghattok a magatok átalakításához, mert hasznokra van minden óra, amikor fölfelé irányítjátok gondolataitokat, amikor a szellemvilággal – amiből ti is származtok – visszaállítjátok a kapcsolatot. Csak próbáljátok eloldani gondolataitokat a világi dolgoktól, ne engedjétek, hogy a világi felfogás, és a világ javai uralkodjanak rajtatok, nehogy az anyag sorsa legyen a sorsotok örök időre. Gondolataitok a magasban kóboroljanak, és a magasság elérésén fáradozzatok. Ezt meg is tudjátok tenni, mert megszámlálhatatlan szellemi erő igyekszik segítséget nyújtani, amelyek hordoznának benneteket, ha őket erre kérnétek. A világot le tudnátok győzni, ha komolyan akarnátok.

Használjátok ki minden napot ami még osztályrészül jut mint rendkívüli kegyelmet, de azzal is számoljátok, hogy minden nap az utolsó is lehet, és már csak egész rövid idő van hátra a végső napig.

Mert a vég nemcsak az egyes ember, hanem minden ember osztályrésze, mert az **ÖRÖK REND TÖRVÉNYE** érvényesül, és ez a törvény már öröktől fogva létezik. Amit ti emberek kitolódásnak vesztek, benne van Örök Tervemben, és csak annyiban tekinthető halasztásnak, hogy az emberek idő előtt elérték a szellemi mélypontot, aminek a föld feloszlása a következménye. De Isten irgalmas, és nem ítél meg idő előtt senkit. Szeretete még mindig meg akarja menteni az egyes embert, szokatlan kegyelmeket oszt, amelyek esetleg hozzájárulnak megmentésükhöz. De az ítélet napját nem változtatja meg, és mindig jobban figyelmeztet és mindig erősebben óv benneteket. Viszont kevés hitre talál – a vég pedig mindig jobban közeledik, és minden figyelmeztetés ellenére meglepetésszerűen éri az embereket. És csak aki hisz, az üdvözülni fog. Csak aki hisz, az készül föl a végre, holott nem ismeri annak óráját, amikor eljön az Úr. – De várja jöttét, és mindvégig kitart.

Amen.

B.D.Nr: 3579

1945. 10. 16.

Végidő – Jövő - Jelen

Isten Örök Megváltó Tervében előre megmondta az embereknek a Föld jövőjét. Nem akarja, hogy az utolsó nap előkészület nélkül, váratlanul, a maguk tökéletlenségében érje őket, előtte még alkalmat akar adni arra, hogy tökéletessé váljanak. Figyelmeztetést ad a szellemi beállítottságra, óvja a következményektől azokat, akik nem hallgatnak rá. Övének minden, a végidőben fontossá váló eseményről, dologról oktatást akar adni, erősíteni akarja a hitüket, reményt és bizonyosságot sugall megváltásukra vonatkozóan.

A Földet nem érheti semmi anélkül, hogy előtte nem értesítette volna őket, hogy felismerjék (az eseményeket) mindenben, ami történik. Tehát soha és semmikor nem tér el Megváltó Tervétől, aminek a hatásosságát a lehető legbölcsebben átgondolta. Így várathat magára ugyan a vég, de azért visszavonhatatlanul megjön egyszer, ezért is minden jövődőlést szó szerint kell venni, ami a világ végére vonatkozik, és annak jeleire utal.

Az ember állandóan várhatja a vég óráját, mindig számolni kell vele, így lássa meg a jelenben is a vég történéseit, tehát a legnagyobb súlyt önmaga, a lelke alakítására fektesse, hogy az minden kár nélkül megállhasson Isten előtt az ítélet napján. Ha az ember a vég megérkezését a jövőbe helyezi, langyos és lusta lesz hogy önmagán dolgozzon.

De ha azzal számol, hogy még a jelenben teljesülnek Isten jövődölései, akkor komolyra veszi, hogy meg kell változnia a lényének. Istennek kezdet óta az a célja, hogy az embereket lényük megváltoztatására bíztassa. De bejelentései is valósággá lesznek egyszer, és szó szerint teljesülnek. Mivel az emberek már röviddel a vég előtt állnak, és a jövődöléseknek a legkevesebb hitelt sem adnak, már erről is fölismerhető, hogy elérkezett az utolsó idő.

Amikor már senki nem számít átalakulásra, amikor az emberek visszautasítanak minden erre vonatkozó tanítást, amikor már mindent csak földi és materiális szemmel néznek, és az isteni Teremtőt figyelmen kívül hagyják, azaz, amikor tagadnak minden összefüggést az emberi sors és az Isteni akarat között ... akkor az idő már nincs messze, mert az emberiség eljutott arra az érettségi fokra, ami a vég feltétele.

Ekkor Isten bejelentései szó szerint teljesülnek, nagy megdöbbenésükre azoknak akik nem hisznek, és ezért teljesen előkészületlen állapotban vannak. Viszont örülnek és vigasztalódnak azok a kevesek, akik az utolsó órára várnak, mint a nagy földi nyomorúságtól való megváltás órájára. Mert egyszer a jövőből is jelen lesz, és bár Isten szeretete végtelenül nagy, egyszer Isten igazságossága is a maga helyére lép, és véget vet egy olyan állapotnak, amely szerencsétlenséget hoz az Univerzum még tökéletlen szellemi lényeknek.

Ezért kell megemlíteni az embereknek ismételten a vég bekövetkezését, legyenek Isten szavára ráutalva, aki prófétáit vette igénybe, hogy óvja és figyelmeztesse az embereket – tehát közvetítőként át beszél hozzájuk.

Röviddel a vég előtt van minden, és boldog aki a jövődölésekhez tartja magát és megteszi előkészületeit – mert a nap váratlanul érkezik, és elragad minden élő a földről, hogy vagy az örökéletre vigye, vagy a halálba – ahogyan Isten meghirdette szóban és írásban.

Amen.

B.D.Nr: 3198

1944. 07. 23.

A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit ...

Az az akarat, ami arra irányul, hogy valami jót tegyen, már véghezvitt tetteknek számít akkor is, ha valami megakadályozza a kivitelezését; ugyanígy a rossz tettért is felelős az ember, amit végre akart hajtani, még ha nem is jutott el odáig, hogy kivitelezze. Amilyen az embernek a másik ember tettei iránti beállítottsága – visszautasító-e, vagy helybenhagyó, - az akarata is olyan értékelést kap, amiért egykor majd felelnie kell.

Ezért döntő az össz-emberiség gondolkodása és akarata arranézve, ami mint csapás és szerencsétlenség megy át a Földön, mert amíg az emberek az isteni parancsolatokat, az Isten-és felebarát iránti szeretetet nem teszik életük vezérfonalává, amíg nem ítélik el azt, aki megszegi ezeket a parancsokat, addig a gondolkodásukat éppúgy el kell ítélni, mint azt, aki megszegi; és ez a helyzet visszavonhatatlanul magához vonja a nehéz életviszonyok idejét, amelyeket Isten mint nevelő-eszközt használ, hogy az emberek gondolkodását megváltoztassa. Mert az akarat – ami a gondolatokon keresztül jut kifejezésre – azt a szellemi állapotot jelzi, amelyben az emberek vannak, és ha ez olyan

mélyre zuhant, hogy a lelki mélyrepülés veszélye áll fenn, akkor olyan eszközöket kell használnia, ami kormányozni tudja ezt a veszélyt.

Az az ember aki szeretetben él, szintén elítél mindent, ami a szeretet ellen vétkezik, de ha az ember egész felfogásában szeretetlen, akkor hozzájárul embertársai minden tettehez ami rossz, és éppúgy vétkesnek mondható, mintha maga vitte volna végbe.

Tehát az emberek maguk határozzák meg az idő eseményeit, a szenvedés fokát amit kapnak, meghatározzák az események módját is, mert ilyen fokon kellett érinteni őket ahhoz, hogy gondolkodásuk megváltozhasson. Minél keményebbek, annál érzékenyebben és hosszabban kell szenvedniük – és szellemi vakságukban azt hiszik, minderre nem szolgáltak rá. Gondolkodásukat mégsem lehet másképpen megváltoztatni, csak úgy, hogy önmagukon érzik azt, amit a másik emberrel kapcsolatban jóváhagytak. Az emberek fordított gondolkodása a szeretetlenségben gyökerezik, ami nem szül semmi jót, hanem csak rossz tetteket, és ezért állandó szellemi visszalépést jelent.

Majd csak a felismerés, hogy egyedül a rosszra hajló akarat az oka annak, ami az egész emberiséget éri, tudja az embereket arra indítani, hogy akaratukat megváltoztassák, tehát igazságos gondolkodásra törekedjenek. Majd csak akkor lehet csökkenteni a szenvedést és szomorúságot, és lehet könnyebb sorsot nyújtani a Földön, mert a helyes gondolkodás abban jut kifejezésre, hogy az ember ugyanazt kívánja felebarátjának, amit hasonló helyzetbe jutva, magának is kívánna. Ez lesz majd, mikor szeretetet nyújt embertársának úgy, ahogyan Isten kívánja, és ezzel aláveti magát az isteni parancsolatoknak.

Amen.

B.D. Nr: 6030

1954. 08. 21.

Az ember közömbössége keményebb csapásokat követel

...

Igen sok ember állapota reménytelen a Földön, mert semmit sem tesz lelke érlelődésére. Gondolatai mindig a földre irányulnak, és sohasem emelkednek a magasba. Soha nem lépnek szellemi területre, soha nem kérdezik meg magukat, miért vannak a Földön. Kitérnek az ilyen beszélgetések elől, mert nem akarnak mást tudni, csak azt, ami testük számára hasznosnak tűnik. Ilyen felfogású a legtöbb ember a Földön, holott Isten szolgálja szorgalmasan dolgoznak, hogy fordított gondolkodásukból felrázzák őket.

Isten szavát mindenhová elvezetik, a figyelmeztető és óvó beszédek mindenhol felhangzanak, ám az emberek elzárják füleiket, mert a világ hangja erősebben érinti őket, és azt engedelmesen követik. A világ legerősebb eseményei is alig érintik; az emberek hirtelen testi halála sem ok arra, hogy a földi múlandóságon elgondolkozzanak ... hallják, de átsiklanak rajta. A nagy méretű katasztrófák sem hozzák ki őket a nyugalmukból, addig, míg nem érinti

őket magukat is. Az embertárs szükséghelyzete sem érinti szívüket, hogy segítőkészségüket elindítaná. Ez rettenetes és vigasztalan állapot, mert szellemi kihatása van ... mert az emberek lelke a legnagyobb sötétségben tartózkodik, és nehezen jutnak világosságra, amíg kielégíti őket a földi gazdagság és élvezet.

A Sátánnak valóban van hatalma a Földön, mert maguk az emberek adják neki. Minden gondolatuk a világi cél elérése, reggeltől estig a testükért dolgoznak, pedig az elmúlik. Bár a halálnak bő aratása van a környezetükben ... csak keveseket érint a rádöbbenés erejével. – Tehát az emberek már semmitől sem ijednek meg, és nem lehet őket akaratauk megváltoztatására indítani, leperog róluk minden, és nem hagy benyomást maga után. Ezért mindig fájdalmasabb eseményeknek kell támadni az emberiségre ... az élet és a tulajdon múlandóságára mindig érthetőbb utalásokat kell adni ... a természet elemei mindig hatalmasabban lépnek ki rendjükből, hogy az emberszív megijedjen, és megkérdezze annak az okát és a célját, ami a világot izgalomba hozza. – Mert Isten ilyent is megenged, az embereknek jeleket küld ... de hogy figyelnek-e rájuk, az tőlük függ. Isten menteni akar, ám akarata megváltoztatására senkit sem kényszerít, de ismételten világos beszéddel beszél, amit mindenki megérthet. – A Föld a végéhez közeledik, és ezért az erről való ismeret is elterjed ... és akik figyelnek a jelekre, nem zárkóznak el az utalások elől ... hisznek, és felkészülnek rá ... De ahol sötétség van, ott nem használnak a jelek és az utalások, és az emberek a saját hibájukból mennek a testi és lelki halál felé.

Amen.

B.D.Nr: 7602

1960. 05. 17-18.

A lét értelme és oka - elfordulás a világtól

Hamarosan megbizonyosodtok róla, hogy a világ nem tudja teljesíteni vágyaitokat és kívánságaitokat, mert mindenkit kiábrándít magából, akiben még egy szikrányi szellemi élet van, azaz, nem tudja hosszabb időre kielégíteni azt, aki az örökkétartó életre törekszik. Csak akik teljesen a világ, tehát ennek a világ urának a rabjai, azok törekszenek továbbra is a világ után, mert nem engedi őket az az úr, aki a fogvatartójuk. Ám Isten újra és újra maga engedi felismerni az embernek, mennyire múlandó ez a világ. A világ ismételten csalódást kelt azokban, akiknek lelkéért Isten még küzd. Istennek ezzel az eszközzel az a célja, hogy az embert megszabadítsa a világ iránti szeretetétől, mégha a világban helyt is kell állnia, mert az élet mint embertől ezt követeli tőle. De felismeri majd, hogy a földi élet értelme és célja nem ez, hanem a lelke miatt van a Földön, és akkor majd másra vágyódik, mint amit a világ nyújt. Ezért bizonyossággal várhatják az emberek a világeseményekben a változást. Biztosak lehettek, hogy történik egynéhány dolog, ami nyugalmatokból felriaszt, mert a kevés lélek miatt, akik még határozatlanok hogy melyik úton

menjenek, - ezt az utat nyilvánvaló módon megmutatom ... Adják oda a világ iránti szeretetüket, amihez segítséget kapnak, mert aki felismeri, hogy a világ csaló és értéktelen, az nem is vonakodik hogy odaadja azért, ami értékesebbnek tűnik. És Isten ezt a célt követi, amikor megenged olyan dolgokat, amit ti emberek gyakran nem tudtok megérteni, és összeegyeztetni Isten szeretetével. Ő mindig a szellemi szükséget, és az egyes ember beállítottságát veszi számításba, és állandóan kész segíteni. Ugyanis amikor a világ komoly csalódást okoz egy emberben, az Istenhez is könnyebben eltalál ... és ezt akarja elérni, hogy őt szabad akarattal keressék, és ekkor meg is engedi hogy megtalálják.

1960. 05. 18.-án:

De amíg a világ teljesíti az ember vágyait, tekintete addig nem fordul el a világtól, ilyenkor nem figyel Istenre, mert a földi életet még mint öncélt látja, holott az csak eszköz a célhoz. Csak a mindig visszatérő kudarcok tudják más gondolkodásra indítani, elgondolkodóvá tenni.

Ily módon amit az ember először a sors nehéz csapásának érzett, azt hamarosan nagy áldásnak ismeri fel, átváltoztatja az embert a bensejében, és más életvitelre vezeti, olyanra, ami hasznos a lelkének. – Az emberek a világba vannak állítva, azért, hogy bizonyítsanak; tegyenek eleget a követelményeknek amelyek a test fönntartását szolgálják, de a világ miatt a szellemi életet se felejtsek el, amit feltétlenül élniük kell a földi élet mellett, ha a földi életet be akarják teljesíteni. Mert a léleknek ki kell érlelődni, és ezért gondolni kell rá, de a világ miatt ezt gyakran elmulasztják. Hiszen a földi dolgok mulandósága, a világ értéktelensége nyilvánvaló, jóakarattal mellett ezt minden ember felismerheti, és azok fel is ismerik, akiknek felelősségtudatuk van, és elgondolkoznak a Földön való lét értelméről és céljáról. – Isten mindenkinek segítséget nyújt oly módon, hogy mindjobban megtanítja felismerni a világ mulandóságát. Ezt teszi azzal, hogy gyakran erőszakkal eltávolít olyant, ami csak akadályt jelent a magasabbra jutásban, valamint gyakran megjelenteti önmagát a sorsszerű történések által, amelyek nem függenek egy embertől, hanem határozottan elárulják a magasabb hatalom közbenyúlását. Mert azt akarja hogy felismerjék, azt akarja hogy megszólítsák, hogy a segítségét kérjék. Ekkor nyilvánvaló segítségével önmagát akarja bebizonyítani, az embereket el akarja távolítani a világtól, hogy afelé a Birodalom felé forduljanak, ami nem ebből a világból való ...Azt akarja, hogy az emberek keressék, és ő meg is találtathassa magát.

Amen.

Egy korszak vége. - Vége a fejlődési periódusnak. - Nehéz életküzdelem.

Nagy az én hatalmam, és hajlíthatatlan az akaratom, mert bölcsességem a meghatározója, és szeretetem megengedi a kivitelezését. Amit örökkévalóságok óta felismertem mint a tőlem távolálló szellemiek gyógyszerét, azt visszavonhatatlanul alkalmazom is, hogy szükségükben segítségükre legyek ezeknek a szellemeknek, mert az a tőlem való eltávolodásuknak a következménye. Már örökkévalóságok óta láttam az emberek szellemi mélypontra jutását ebben az időben, örökkévalóságok óta láttam a fordított akaratot, amely nagyobbá teszi a tőlem való távolságot ahelyett, hogy csökkentené. – És ahol ilyen veszély van, ott megállítom a visszatérést, megszakítom, hogy elhárítsam a még mélyebbre való zuhanást, aminek megint örökkévalóságokra volna szüksége ahhoz, hogy a szellemieket arra a fejlődési fokra vigye, ahol a szabad akarat segíteni tudna.

Tehát beteljesedik az idő, egy fejlődési periódus a végéhez közeledik, ahogy szóban és írásban hirdetve lett. Ami most végbemegy, az az én szeretetemnek, bölcsességemnek-és akaratomnak a műve ... És ti, ennek a Földnek az emberei, annak lesztek a tanúi, ami írva van, és amit ismételten újra meghirdetek földi szolgálaim által ... Mert az utolsó időben vagytok, nagy dolgokat éltek át, ami ijesztő mindenkinek aki nem hisz; és lenyűgözően magasztos azoknak, akik felismernek, és szavaimra gondolkodnak. Ők minden szükség ellenére állandóan érzik szeretetemet és hatalmamot, aminek bizalommal átengedik magukat. Magam vezetem őket, hogy biztosan elérjék céljukat. – Ámde ami a földön és a földben lejátszódik, az az emberi értelemnek elképzelhetetlen, ám egyszeri és ezért rendkívüli, senki nem tudná kigondolni, hogy hatalmam és akaratom milyen módon jelenik meg. Bár az emberek, akik még nem akarnak elszakadni a földi dolgoktól, állandóan felépítésre törekszenek, pótolni akarják mindazt ami elveszett, földi módon alkotnak és tevékenykednek, hogy a javak birtokába jussanak, ám én törekvéseiket ismételten megsemmisítem, hogy felismerjék eme dolgok haszontalanságát, eltekintsenek tőle, és komolyan gondoskodjanak a lelkükről, az elmúlhatatlanról – mert ez minden egyes ember életének az oka és célja. – Ezért az életküzdelem folyik tovább, senkinek sem jut nyugalom, senki sem fogja élvezni földi törekvéseinek gyümölcsét, hacsak nem adta át magát teljesen annak, aki hozzám hűtlenné akarja tenni ... Akkor valóban élhet földi jólétben, ám felismerhető lesz, mint a Sátánhoz tartozó, mert tettei szeretetlenségről és gyűlöletről árulkodnak, és jólétét az emberek ne tekintsék példaképnek. – De akiket még nem tekintek teljesen elveszettnek, azoknak küzdelmük lesz ... és a nehéz életküzdelem legyen az igazolásuk, hogy gondoskodom róluk, és magamhoz akarom vonni őket ... Mindent el kell tőletek vennem, ami földi

módon még vonzónak tűnik; szíveteket akarom megnyerni, az akaratotokat, hogy azt felém fordítsátok, mielőtt késő lesz. Ezért a következő idő mindig keményebb lesz, mert a végéhez közeledik. Ám mihelyt feltétel nélkül rám bízátok magatokat, mihelyt alárendelitek akaratotokat az enyémmnek, mihelyt egyedül hagytok kormányozni, és teljesen megadjátok magatokat a sorsotoknak, a legteljesebb gondoskodásom is biztosított lesz, és az élet neheze elviselhető lesz a számotokra, akik akaratotok által az enyémmek lettetek. Akkor már az utolsó nagy események sem ijesztenek meg, tudjátok hogy az az én akaratom és művem, azt is felismeritek, hogy ez csak az utolsó eszköz a tévelygő lelkek megnyerésére, és azt is tudjátok, hamar itt lesz a megváltás, hamar eljön a vég, amikor magam megyek értetek, hogy egy békés, boldog Paradicsomot készítsek, ahol végetér minden szükség. – Ám elhatározásom szilárd, megakadályozni lehetetlen, az idő amiről írva van, beteljesedett. Az emberiség nem figyel szavaimra, és már csak rendkívüli esemény által jut más felfogásra, tehát miattuk érkezik ez az esemény a Földre, ami felfoghatatlannak és rettenetesnek tűnik, ám szeretetem és bölcsességem a lelkek számára öröktől fogva gyógyítónak ismerte föl, ezért akaratom végbeviszi, amit öröktől fogva meghatározott.

Amen.

B.D.Nr: 4320

1948. 06. 01.

Figyeljétek az idők jelét ... A jelen hozza a vég eseményét

Újra és újra mondom: megéritek a vég bekövetkezését. Ez sürgető figyelmeztetés, amit azokhoz az emberekhez küldök, akik most népesítik be a földet. Ez egy felhívás is, amit még meg fogok erősíteni azzal a céllal, hogy elálljatok a bizonyosságtól, hogy sok időtök van még, mert szükséges, hogy a hirtelen vég gondolatával foglalkozzatok, és megpróbáljatok közelebb kerülni hozzám.

Már csak kevés időtök van, és nyugalmatokból igen hamar fel lesztek riasztva; szívetekben félelmet éreztek, amit csak a hozzám küldött segítség – kéréssel, hívó imával tudtok elúzni, hogy erőtök és nyugalmatok legyen. Az idő beteljesedett, és ha védekeztek is a gondolat ellen ... rá kell hagynotok mindent, amit a vég magával hoz.

Ti vagytok azok, akik az utolsó küzdelmet átélik, akiknek meg kell birkóznotok velem, ti vagytok akik az utolsó ítéletet átélik, akik vagy a felhőkben való érkezésemet és az igazak hazatérését, vagy az utolsó megsemmisítő munka lejátszódását látják, mindenkor a hozzám való beállítottságotok, akaratotok, és szeretetetek szerint. Ti vagytok, akiknek döntést kell tennetek, mert a túlvilági Birodalomba a halál után nincs bemeneteletek, ha Ellenfelem felé fordultok, hanem az új Földön kell megtennetek a mégegyszeri menetet öröktől való végzésem szerint a teremtményeken keresztül.

A vég érkezésére ne a jövőben számítsatok. Barátkozzatok meg a gondolattal, hogy a vég már most, a jelenben következik be, hogy titeket, magatokat érint, és mindaz megtörténik, amit akaratom szerint a látnokok és próféták megjövendöltek. Ismételten csak utalhatok a végre, és szavaim igazolására beszélek is hozzátok a magasból, tehát rövidesen megteszem, mert az idő mindvégig sürget. – Nektek, kik az enyémekek vagytok nekem szolgálni való akaratotok által, röviddel előtte még egyszer ismeretet adok, nehogy előkészület nélkül éljétek át a napot, mert bár hiszitek hogy szavam igazság, még ti sem veszitek elég komolyan jövendölésemet, még mindig egy kegyelmi idővel számoltok, de közeli eljövetelemmel soha, holott az várható. Ám sóvárogva vártok majd rám, amikor a hitüldözés ideje elérkezik, és beléptek ennek a Földperiódusnak az utolsó fázisába. – Akkor megtanuljátok megvetni a világot, már nem vágyakoztok a földi dolgok után, már csak szavaimra vágyódtok. És vigasztaló szavaimmal mindig nálatok leszek, mindama napig, amikor megjelenek a felhőkben, mert a szükség óriási lesz, és segítség már csak tőlem jöhet.

Számoljátok vele, hogy ezt a napot biztosan átélitek, hacsak bölcs belátásom szerint egyik vagy másik szolgámat idő előtt el nem hívom. – Mindannyian meglepődtek, milyen hamar itt lesznek az események, amelyeket sok idővel ezelőtt a Szellem hangján át meghirdettem. És ha egyszer megjelenek, óriáslépésekkel megy minden a vég felé. Aki mély hitben él, az a szükség és szenvedés ellenére bensejében ujjong, mert tudja, egyszer eljön a kiegyenlítődség, hogy egyszer vége lesz minden bajnak, hogy a paradicsommal egy új idő kezdődik, ahogyan megígértem.

Amen.

B.D.Nr: 3793

1946. 06. 07.

A világesemények folyama a fejlődés szerint ...

A szellemi fejlődés mértéke szerint megy végbe a világesemény is, tehát a káosz mindig nagyobb lesz, mert az emberiség állandóan visszalép fejlődésében. Mert a szeretet pólusától mindig jobban eltávolodik, és az ellenpólus felé törekszik, ami teljesen szeretet nélkül van. Ennek földi módon a teljes összevisszaságban, a teljes rendetlenségben, tehát az ember számára egy teljesen elviselhetetlen létben, földi bajokban, ismeret nélküiségben, tévedésekben, hibás gondolkodásban és cselekedetben, és végül a teljes alámerülésben kell megmutatkoznia, mert az ilyen rendetlenségben nem tud semmi sem fennállni. Tehát az emberiség a saját szellemi és testi pusztulása felé halad, és ez a vég ... Ahol felfelé fejlődés van, a rendetlenség állapota sem található olyan mértékben, bár a Földön lévő általános állapothoz illeszkedik az egyesek élete is, és csak azért elviselhetőbb, mert Istenhez tartja magát, és igénybe veszi a segítségét. De a világ nézőpontjából egyik esemény a másikat

mindig az ember fejlettségi fokának megfelelően követi. De mivel ez a fejlődés visszalépést jelent, azért mindig nagyobb szeretetlenségek követik egymást, azaz, a földi intézkedések és rendelkezések mindig nagyobb szerencsétlenséget idéznek elő, az embereknél mindig nagyobb lesz a szenvedés és a baj, ugyanis az emberiség Isten nélkül él, és ezért csak olyan terveket kivitelez, amelyeket Isten Ellenfele terjeszt elő neki.

Ezért világilag nem lehet javulást várni, mert ahol javítani akarnak, ott a szeretetnek kellene uralkodnia, de az elhidegült ; és a szeretetlenség csak Isten ellenes dolgokat szül. Ahol viszont szemmel látható a javulás, az az embertársak kontójára történik, akik ezáltal megnagyobbodott szorultságba jutnak.

Szemmel látható a Sátán hajszája a végidőben, és mindenki felismeri, aki fel akarja ismerni ... És az időpont mindig jobban közeledik, amikor hosszú időre megtörik a hatalma. – De előtte Isten teljes szabadságot enged neki, mert az emberek akarata felé fordult, és maguk növelik az erejét a Földön. – Csak azok, akik szabadakarattal Istenhez fordulnak, azok tudják kivonni magukat a hatalma alól, mert átjárja őket Isten akarata, és a Sátán tevékenységét világosan felismerik.

Ám minden ember felismerhetné a világesemények által azt, aki szeretet nélkül van, és komoly akarat mellett megszabadulhatnának tőle. Mert Isten a szeretet törvényét minden emberszívbe belehelyezte, és az embernek értelmet adott, hogy világosan felismerje, mihelyt vétkeznek az isteni parancs ellen. – Ezért engedi a nagy világeseményt is így lejátszódni, hogy az ember felnyithassa a szemét, ha látni akar ... És rajtuk múlik, hogy a jóra, vagy a rosszra ... szeretetgyakorlatra, vagy a szeretetlenség tetteihez tartozónak vallják magukat. Ennek megfelelő lesz felismerésük foka, és földi életük is többé – kevésbé a rend kereteiben mozog. Számukra a vég érkezése sem jön meglepetésszerűen ha figyelnek a jelekre és a világeseményekre, mert az az emberiség akaratának megfelelően megy végbe.

Amen.

B.D. Nr: 3196

1944. 07. 23.

A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit.

Már a jótevésre irányuló akarat is egy véghezvitt tettnek minősül, akkor is, ha a jótett kivitelezésében az embert megakadályozták. Ugyanígy felelős az ember azért a rossz tettéért is, amit ki akart vitelezni, de nem tudta végbevinni. Amilyen az embernek a beállítottsága az embertárs iránti cselekvésre, készséges-e, vagy visszautasító, akarata úgy kap értékelést, amiért egykor felelnie kell.

Ezért az össz-emberiség gondolkodása és akarata meghatározó arranézve, ami a Földet szükségben és nyomorúságban éri, mert amíg az emberiség nem teszi életvitele vezérfonalává az isteni parancsokat, az Isten és embertárs iránti szeretetet, amíg nem ítéli el azokat a tetteket és rendelkezéseket amik ezek ellen a parancsok ellen irányulnak, gondolkodása éppúgy elítélendő, mint aki ezeket kivitelezi. Ily módon megmásíthatatlan a nehéz életviszonyok érkezése, amelyeket Isten arra használ, hogy nevelőeszközként alkalmazza az emberek gondolkodásának a megváltoztatására.

Mert a gondolkodáson keresztül kifejezésre jutó akarat azt a szellemi állapotot jelzi, amelyben az emberek vannak, és ez olyan mélyen alacsony, hogy nagy a lelki elsüllyedés veszélye, és akkor eszközöket kell alkalmazni, amelyek ezt a veszélyt elhárítják. Az az ember, aki szeretetben él, elítél minden szeretet elleni vétket, de ha az ember a maga teljes felfogásában szeretetlen, akkor embertársai minden rossz tettehez a hozzájárulását adja, és maga éppoly vétkesnek mondható, mintha saját maga lett volna a kivitelező. Tehát az idő eseményeit maguk az emberek határozzák meg, ők határozzák meg a szenvedés fokát is, amit viselniük kell, meghatározzák az események fajtáit is, mert ezeknek úgy kell az embereket érinteni, hogy a gondolkodásuk megváltozzon. És minél keményebbek, annál érzékenyebben és hosszabban kell szenvedniük, és szellemi vakságukban azt hiszik, hogy meg nem érdemelten szenvednek.

De gondolkodásukat nem lehet másképpen megváltoztatni, csak úgy, ha magukon érzik, amit embertársaiknál jónak tartottak. Az emberek fordított gondolkodása a szeretetlenségben gyökerezik, nem szül semmi jót, csak rossz tetteket, és ez állandó szellemi visszalépést jelent.

Csak az a felismerés, hogy egyedül a rosszra irányuló akarat az oka annak, ami az egész emberiséget éri, csak az tudja az embereket ennek az akaratnak a megváltoztatására, és úgyszintén a helyes gondolkodásra is indítani. Csak ekkor lehet a szenvedés és szomorúság mértékét csökkenteni, csak ekkor kaphat az ember könnyebb sorsot a Földön, mert a helyes gondolkodás abban jut kifejezésre, hogy minden ember azt kívánja felebarátjának, mint amit magának is kíván. – Az ember majd azzal a szeretettel fordul embertársa felé, amit Isten követel, és így alárendeli magát az isteni parancsoknak.

Amen.

B.D.Nr: 6524

1956. 04. 17.

Földi munkálkodás és fáradozás a vég előtt ...

Minden a végre utal ... Akármennyire fáradoztok ti emberek hogy megemeljétek a földi jólétet, ha mégannyit tevékenykedtek is a földi-anyagi dolgok felépítésén, akkor is csak rövid ideig tart amit alkottok, és abból semmi sem marad fenn hosszan. Mert elérkezett az idő amikor végéhez ér a Föld, minden teremtett dolgával és lakójával.

Akár el akarják az emberek ezt vitatni, akár tiltakozik az akaratuk és gondolkodásuk hogy ezt igazságosnak elfogadják ... tervemet semmiképp sem tudjátok megsemmisíteni, és úgy történik minden, ahogyan az öröktől fogva rendelve van. Ennek ellenére nem tartom vissza az embereket a tevékenységüktől, csak ne engedjétek, hogy az legyen az életetek értelme, hanem elsősorban a lelketekről gondoskodjatok, nehogy a túlságosan buzgó anyagi munka következtében nélkülöznie kelljen.

Számotokra a vég napja titok, de addig is még sok szolgálatot tehettek embertársaitoknak; és mihelyt áldásomat kéritek hozzá, minden földi tevékenység szellemi kihatású lehet. Ezenkívül a még megkötött szellemit is szolgálatra segíthetitek, és minél nyilvánvalóbban lép napvilágra az általatok létrehozott dolgokon a szolgálatra való lehetőség, annál több áldás lesz rajta, mert mielőtt bekövetkezik a vég, addig még minden szelleminek érlelődnie kell.

Ám az emberek sokszor arra használják minden erejüket, hogy a Mammont szaporítsák, és magukat annak a rabszolgájává teszik. Ekkor láthatóan Ellenfelem és annak megbízásából tevékenyek, ilyenkor az embertárs iránt sem szeretet, sem segítőkészség nem tapasztalható, sokkal inkább az embertársak kizsákmányolása, és gyakran az életük veszélyeztetése a jellemző.

Bár az a kívánatos, hogy az emberek ne adják át magukat a henyélésnek, és használják életerőiket, tehát ne hagyják parlagon. De állandóan, és mindig elsősorban a tulajdonképpeni életcélokra gondoljatok, akkor nem lesz semmi veszélyes a számotokra, akármire is vállalkoztok. – De a vég visszavonhatatlanul megérkezik ... ezért mindennél amit tesztek, gondoljatok erre a komoly óvásomra és figyelmeztetésemre, és túlságosan ne láncoljátok le magatokat az anyag mellé, hanem oldódjatok el tőle akkor is, ha még a világban kell tevékenykednetek. – Mindig a belső felfogásotok a döntő, akár úrrá lesztek az anyagon, akár engeditek, hogy uralkodjon rajtatok. – Tekintettel a közeli végre, végezzetek ismételten számadást, és gyakoroljatok szigorú önkritikát, ne éljeteztek úgy, mintha minden fennmaradna, hanem vegyétek mindig számításba a közeli vég érkezését ... de legyetek mégis tevékenyek. – Akkor gondolkodásokat és tetteiteket a szeretet határozza meg, és én megáldom minden munkátokat, amit létrehoztok ... De ahol a szeretet hiányzik, ahol tisztán csak földi módon terveznek és munkálkodnak, ott az Ellenfél lakóhelyeit készítik, akkor is, ha az látszólag az emberek lelkiüdvét szolgálja. – Arra gondoljatok, hogy én csak azt áldhatom meg, ami nemes célokat szolgál, és hogy nem engedem megtéveszteni magamat ... Mert az anyag csak ekkor tud kiérlelődni, és tud a rövid idő alatt ami a vég érkezéséig tart, lehetőséget nyújtani a szelleminek, hogy az az új Földön könnyebb külső formában tartózkodva fejlődésében gyorsabban haladjon.

Terven örökkévalóságok óta szilárdan áll. Ti is tervezhettek, ám lehetőleg illeszkedjete akaratomhoz, tehát mintegy támogassatok minden szellemit, szabaduljatok meg a világ utáni vágyaitoktól és annak javaitól ... akkor áldott

lesz minden amire vállalkoztok, és így a vég bekövetkezéséig tartó rövid időt akaratom szerint használjátok.

Amen.

B.D.Nr: 6574

1956. 06. 16.

Földi fellendülés ... szellemi hanyatlás ...

Minden a hanyatlás jeleit viseli, akkor is, amikor ti emberek azt hiszitek, hogy tevékenységetek építő és előmozdító ... akkor is, amikor földi területen megállás nélkül munkálkodtok. Csak azt éritek el, hogy a vég mindig nagyobb közelségbe kerül, mert minden törekvésetek csak földi célokra irányul, és ezáltal a Földet magatok teszitek alkalmatlanná tulajdonképpeni rendeltetésére, arra, hogy lelketek kiérlelődésére szolgáljon.

Mert csak arra figyeltek, ami a test kényelmét szolgálja, és a kötött szellemit az anyagban gyakran megakadályozzátok hogy kiérlelődjön vagy szolgáljon, mert jogtalanul megszüntettek teremtett dolgokat, hogy földi terveitek számára szolgálatkésszé tegyétek. /pl. nagyüzemi állattartás/

Így ami látszólag felvirágzás és haladás, az a valóságban egy kaotikus állapot, mert egyedül a lelki fejlődés igazolja, meddig tevékeny ezekben az isteni rend ... és mert az a minimumhoz érkezett, ez ismét az örök Rend elleni vétséget bizonyítja. Igaz, még sok anyag szolgál indítékul, igaz, a természeti dolgok földi használat miatt semmisülnek meg, jóllehet, általa ismét sok szellemi szabadul meg a legkeményebb formától, és új megformálásban folytathatja fejlődési útját; ám erre egy ember sem gondol, hanem mindig csak arra a földi előnyre, amit ő szerez, amikor az anyagot felhasználja.

Az anyagban lévő szellemi érzi ezt a materiális beállítottságot, és gyakran csak kellenlenül enged a szolgáltatnak, ami abban nyilvánul meg, hogy egyik hátrány a másik után válik ismertté, hogy károk mutatkoznak, melyek sok mérgeledést és bosszúságot okoznak. Mert a szellemi érzi, hogy elsőként nem az ő szolgáló tevékenységét veszik figyelembe, és ezért gyakran ellenáll.

Emiatt azok nem áldásos munkálkodások, amelyek minden szellemi beállítottság nélkül jönnek létre az ember keze által ... ha mégannyira hatalmasnak tűnnek is, és konstrukciójukban kivívják az emberek csodálatát ... És megmaradásuk sem lesz tartós, mégha az emberek tartós alkotásnak hiszik is műveiket. Éppen ez a fokozott tennivágyás, aminek csak földi célja van, ragadtatja el magát olyan tervek kivitelezésére, amelyek csak növelik a káoszt, mégpedig olyan káoszt, amely most szellemben és anyagban is észrevehető. Mert az emberek szellemi állapota feltűnően alacsony, ami teljes hitetlenségben, és szeretetlen életvitelben fejeződik ki. A földi hanyatlás oly módon lép föl, hogy az emberek már nem tudnak védekezni az életet fenyegető hatások ellen, de azokat maguk az emberek okozzák, akik annak a megbízásából tevékenyek, aki mindent el akar pusztítani, hogy a kötött

szellemit kiszabadítsa, és újból magához csatolja. – Ehhez az emberek készségesen segédkezet is nyújtanak, mert Isten ellensége nagy földi sikerrel ámítja őket, mesterien ért hozzá, hogy gondolataikat hamis célokra irányítsa, és állandóan hallgatnak is rá. Mert az emberek földi életük szellemi céljáról már hallani sem akarnak, gondolataik már csak a földi célokra irányulnak, és a szellemi, amit istenellenes akarattal szabadítottak fel, (pl. atomrobbantás során) szintén nem tud jó befolyást gyakorolni azokra az emberekre, akik megzavarták fejlődési útjukat.

Látszólagos a fellendülés, ami valójában pusztulás, egy zuhanás, melynél rosszabbat el sem lehet képzelni ... S csak kevés embernek van igazán nyitva a szeme, csak kevesek érzékelik az igazságot, azok, akik Istent a szívükben hordják, és a földi életet csak átmenetnek tekintik a tulajdonképpeni élethez az örökkévalóságban ... S ezeket mindig figyelmeztetem, hogy amilyen módon csak lehetséges, gyakoroljanak hatást embertársaikra ...

Az emberek mindig magasabbra törekszenek, és mindig mélyebbre süllyednek. – És kellene, hogy a látszólagos fellendülés amit átélnek – figyelmeztetően hasson rájuk ... megfontolásokat kellene tenniük, nemcsak vakon élniük a napokat, mivel a teremtés nem tisztán földi célból keletkezett, s bár az embert szolgálja, ám a tulajdonképpeni oka a szellemi fejlődés, de mivel azt teljesen figyelmen kívül hagyják, így a Föld sem tudja már betölteni a célját.

Amen.

B.D.Nr: 4747

1949. 09. 25.

A közeli vég jele: szellemi ellaposodás... látszólagos béke

...

A közeledő vég biztos jele a szellemi elsekélyesedés az emberek között. Csak ritkán találok olyan embereket, kiknek legfontosabb az, hogy a lelkük fejlődjön. Ismételten megállapíthatjátok, hogy az emberek gondolkodását és cselekvését csak a földi világ határozza meg, hogy gondolkodásuk és törekvésük csak anyagi javaknak szól, és szellemi tudásra nincs vágyuk.

Mivel ezt így felismeritek, be kell látnotok azt is, hogy részemről szükséges a közbenyúlás, vagy nem hisztek bennem, és a teremtményeimmel való összefüggésben. Ám én ismételten figyelmeztetlek, hogy a világkép gyorsabban megváltozik, mint azt gondolnátok ... A világi hajszában olykor az enyémekek is bizonytalanná válnak, vajon igazak-e a közlések; igaz hogy hinni akarják, ám a világi emberek és nézetük megingatja őket. De én megőrzöm őket a tőlem való elszakadástól ... Hirtelen megmutatkozom, és bizonyosságot teszek az igazságról azoknak akiket kedvelek az akaratuk miatt, de a hitük még gyenge.

De mivel a világnak nincs kapcsolata a Szellemi Birodalommal, s mivel mindjobban napvilágra kerül az emberek közti elsekélyesedés, az enyémekek kicsi

köre hamarosan elkülönülve áll a világ előtt. Az élet iránti beállítottságuk csak lenézést és gúnyolódást kap; így az lesz, hogy a világi események felerősítik az enyémekek hitét, míg azok a világi emberek, akik szeretetem és kegyelmem által ismeretet szereztek általatok, szolgálaim által, a közeli végre vonatkozó bejelentéseimről, azok felfigyelnek. Ahol a ti hangotokra nem figyelnek, ott magam fogok beszélni.

Ti pedig, akik az enyémekek akartok lenni, higgyetek állandóan jobban és jobban ... Vonuljatok vissza, hogy a világ ne tudjon befolyásolni; éljetekek csöndben magatoknak, és szolgáljatok nekem szóval és tettel. Csöndben tevékenykedjetekek, nehogy a világ üldözzön akkor, amikor az még elkerülhető.

Az idő sürget a vég felé, és mindenkinek a sorsa a saját akarata szerint van megállapítva. – Ne tévesszen meg a látszólagos béke, ez nem egy állandó állapot. Hamarosan minden zavarossá válik, és mint a szélvihar amikor kitör, úgy következik be az eddig még soha nem látott méretű harc. Minden fellázad, földi és szellemi módon is egymás ellen fordulnak a hatalmak, és ez szükségessé teszi a közbelépésemet. Ekkor kevesen még eljutnak a felismerésre, és csatlakoznak az enyémekek kis köréhez. És mindnyájuknak megígérem oltalmamat és segítségemet a vég előtti időben. Mindenkivel együtt leszek, akik velem akarnak lenni, és tudatában lesznek is a jelenlétemnek. Ezért megerősödnek a hitben, kitartanak a legnehezebb küzdelemben is, és hűségesekek lesznek hozzám a vég bekövetkeztéig.

Amen.

B.D.Nr: 3819

1946. 07. 07.

Az idők jele: sorscsapások és szerencsétlenségek szaporodása

Sors ... megnyugvás Isten akaratában...

Ami Isten örök akarata szerint lesz osztályrészetekek, azt magatokra kell vennetekek, és ahogyan hordozzátok, úgy lesz áldásos számotokra. Ha alávetitekek magatokat az isteni akaratnak, akkor zúgolódás és panasz nélkül veszitekek sorsotokat magatokra, mert akkor Isten szeretetének és mindenhatóságának hitében vagytok, és kételkedés nélkül várjátok segítségét. Isten akkor ad is segítséget. – De ha bensőtökekekben fellázadtok istenadta sorsotok ellen, kelletlenül panaszkodtok, és védekezni próbáltok, a teher annál keményebben nyom, vagy alulról érkezik a könnyebbülés, és az áll majd mellétekek, aki meg akar nyerni magának, hogy tönkretegyen.

Mert azoknál, akik még sok saját akaratot hordanak magukban, és Isten akaratát még nem ismerik el, jó talajra talál befolyása számára, meghallgatják, és ő megnyerte a lelket.

Minden egyes ember sorsa megfelel a saját akaratának, ezért van, hogy azonos sors alatt az egyik többet szenved mint a másik, mert hiányzik belőle az Isten akaratába való belenyugvás.

Hogy az Istennel ellenkező lelket meg lehessen menteni, a bajnak még keményebben kell érintenie, míg a lélek fel nem ismeri, hogy itt magasabb akarat tevékenykedik, és ennek feltétel nélkül alá kell vetnie magát. Ezért ti emberek soha ne higgyétek, hogy sorsotokat saját magatok megkönnyíthetitek ilyen vagy olyan intézkedéssel. – Bár saját akarat által változtathattok ugyan életutatokon, de sohasem annak súlyosságán, mert minden esemény azzal a nehézséggel érkezik hozzátok, ahogyan lelketeknek arra szüksége van, és magatokra kell vennetek a szenvedésből a magatok mértékét, tehát teljesen mindegy hogy melyik utat választjátok ... a sorsotoktól nem menekülhettek, mert az öröktől fogva meg van határozva. Csak akaratotok alávetése által teszitek magatoknak elviselhetővé, mert akkor elérte célját, és már nincs szükségetek ilyen fájdalmas eszközre, tehát az életet is könnyebben végigélhettek.

Ezért ne keljete fel Isten akarata ellen, ismerjétek fel mindenben, ami ér, Isten akaratát, ne panaszkodjatok és zúgolódjatok, hanem csöndes megadással hordozzátok amit Isten küld, és ő újra elveszi amint akaratának teljesen alávetettétek magatokat. Szilárdan higgyétek, hogy minden időben tud segíteni, és akar segíteni, és a hit erőssége minden szerencsétlenséget megszüntet ... Isten csak meg akar nyerni magának, és nem elveszteni annak számára, aki az Ellenfele, aki akaratát teljesen elfordította tőle, és teremtményeit is el akarja fordítani Istentől olyan módon, hogy azok akaratát szintén istenellenes dolgokra akarja indítani.

Ezért ne váljatok azok áldozatává, akik tönkre akarnak tenni, hanem Istenben ismerjétek fel Uratokat, és vessétek neki alá magatokat ... és a legkeményebb sorsok is áldást hoznak.

Amen.

B.D.Nr: 7524

1960. 02. 17.

Az érlelődést az életsors támogatja

Részemről megkaptok minden fejlődési lehetőséget, mert az egész életet úgy határoztam meg, hogy mindig újabb alkalmakat adjon a lelketeken való munkálkodáshoz. Ismételten olyan alkalmak jönnek, ahol igaznak kell bizonyulnotok, ahol akaratú ténykedésre van szükség, - ahol tehát rajtatok múlik, hogy az akaratot és a tettet összhangba hozzátok-e az Isten és az emberszeretet parancsaival. Ez legyen az alapja mindenfajta magatartásotoknak.

Életsorsotok csak arra irányul, hogy cselekvéseitek hajtóereje a szeretet legyen. Folytonosan új alkalmak adódnak, amikor gondolhatsz felebarátodra ,

és egyúttal az irántam való szeretetet is tanúsíthatod. Nekem lényetek átalakítása a fontos, ezért mindig úgy nyilatkozom meg, hogy lehetőséget adjak ennek az átalakulásnak a véghezvitelére.

Életsorsotokat én határozom meg, de mindig úgy, hogy nektek a legjobb szolgálatot tegye, és ha az akarat jó, lelketek általa kiérlelődhessen. Tehát minden a földön végbevitt tökéletesedésetekért van. Ekkor mindenben, amivel kapcsolatba kerültök, mindig megtalálhatjátok a kezemet, amely úgy kormányoz, hogy lelketeknek előnyére szolgál.

Ezért vegyetek megadással mindent magatokra, ami sorsszerűen ér. Örök Tervemben így láttam már előre jónak. A ti üdvösségetekre minden mindig szeretetben és bölcsességben lesz kivitelezve. Tulajdonképpen számotokra nincs is semmi, ami szerencsétlenség volna, mert ha földi módon annak látszana is, viszont szellemben az csak egy érlelődési lehetőség a lélek számára. Csak magatokon múlik, hogy egy ilyen szerencsétlenség szerencsésévé változik-e, és hogy hatása áldásos lesz-e a lelketekre.

Akaratokon múlik, hogy milyen lesz hozzá a beállítottságotok. Kerestek-e velem kapcsolatot, és kitartotok-e mellettem, és akkor minden áldást hoz nektek, amit csak tesztek és gondoltok. Mindennek, ami sorsszerűen jön egy emberre, kell hogy jó kihatása legyen arra, aki bensőségesen összekapcsolódik velem, mert azt nem hagyom el, és minden látszólag nehéz élményen túljut, mert magam állok oldala mellett, éppen a velem való bensőségessége miatt.

Így sorsa szinte magától megoldódik és jó irányt vesz, csak az illető maradjon kapcsolatban velem. – És A VELEM VALÓ KAPCSOLÓDÁS AZ OKA ÉS A CÉLJA minden történésnek. De nem minden ember kapcsolódik helyesen, és ezért sokáig kell szenvednie amíg felém veszi az utat, de aztán minden nehéz terhet levehetek róla, ha rábízza magát, és segítséget kér.

De gondoljon bele, hogy én mindig a földön való kiérlelődését részesítem előnyben, és minden ami ezt az embert éri, csakis ezt az érlelődést szolgálja. Gondoljon ekkor arra, hogy egyedül rajta múlik, hogy a sorscsapás mennyi ideig terheli, és megszabadul tőle, amint magától indítja meg a bensőséges hozzám kapcsolódást, a visszatérést hozzám, akitől egykor szintén szabad akarattal távozott.

Amen.

B.D.Nr: 8269.

1962. 09. 10.

Sorscsapás ... katasztrófa ... szerencsétlenség

Fogadjátok hangomat, mely föntről mindig hangzik, mert szükséges, hogy az Atya beszéljen gyermekeihez. Szánom az emberiséget, mert a vég közel van, és ők többnyire ismeret nélkül vannak afelől hogy mi következik, ha előtte nem állítják helyre velem a kapcsolatukat. Ám az emberek annyira eltávolodtak

tőlem, Istenük-és Teremtőjüktől, hogy semmiféle szellemi kapcsolatot nem kötnek velem, csak a földi világot veszik tekintetbe, ami Ellenfelem birodalma.

Tanítani sem lehet őket, mert Ellenfelem megzavarta a gondolkodásukat, a szívüket is megkeményítette, ezért csak magukat szeretik, de felebarátjuk iránt, aki szükségben van, nem érznek szeretetet. – Minden ember csak arra gondol, hogy földi javait szaporítsa, és földi teste kellemesen érezze magát. Legkevésbé a lelkükre gondolnak, és ezért uralkodik olyan nagy szellemi szükség a Földön, ami ismételten arra indít, hogy teremtményeimhez kemény sorscsapásokkal, katasztrófákkal, és mindenfajta szerencsétlenséggel beszéljek. Ezeket ti emberek nem bírjátok megérteni, hogy ezeket egy szerető Isten engedi meg, aki viszont csak teremtményeit szeretné észre téríteni, és aki ily módon szólítja meg őket, mert a magasból érkező szavaira nem hallgatnak.

A földi nyomor ezért növekszik, az emberekre rátör a szomorúság ideje, ami arra szolgál, hogy az emberek meggondolják magukat, és útjukat felém vegyék. Milyen könnyen megtalálnának, csak figyelnének a főntről felhangzó szavaimra, amit követeim által adok. Szavaim hozzájuk vezetése a leghatásosabb eszköz, de az elfogadása megköveteli szabad akaratukat, és azt én nem kényszerítem. – Ezért szolgálaim, ehhez az én utolsó mentőakciómhoz ti nagyon szükségesek vagytok, és én minden munkát megáldok, amit értem tesztek, mert rettenetes sors vár azokra, akik még a vég előtt nem léptek a hozzám visszavezető útra.

Tudok róla, és ezért elviszem előtte a Földről azokat, akik még nem buktak el teljesen Ellenfelem számára, hogy a túlvilági Birodalomban tiszta világosságra jussanak, majd a magasba törhessenek. Ezért hallotok mindig újra és újra nagyszámú halálesetről, és ilyenkor mindig tudjátok azt is, hogy az én irgalmam hívta el a Földről ezeket az embereket, nehogy teljesen elbukjanak. Hogy az elhívásom jó embereket is érint, az ezek számára valójában nem szerencsétlenség, mert a túlvilági Birodalomban hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy másoknak is megmutassák az utat. Szeretetük sok áldást hozhat a túlvilágon, érettségi fokukat is meg tudják emelni megváltó munkájukkal, mert ez a szükségletüké lesz a sok szegény, beteg, és gyenge lélek láttán, akiket hirtelen, és világosság nélkül ért a halál.

Az idő a végéhez közeledik, és minden napot fel kell használni a tévelygő lelkek megmentésére. S ti földi szolgálaim mi jobbat is tudnátok tenni, mint hogy engem hagytok beszélni az emberekhez? Mit tehetnétek jobbat, mint szavaimat terjesztitek, és azoknak is hozzáférhetővé teszitek, akik még a világban állnak, és attól nehezen tudnak elválni? Velem való állandó kapcsolatokat lehetőséget ad nekem, hogy sok embert megszólítsak, és szavam ereje létrehozza bennük akaratuk megváltozását, ha még nem buktak el teljesen Ellenfelem számára. Ezek megmenekülnek a szakadéktól, amely felé most mennek ...

Hogy a szükség is megnövekszik, az is mindig meg lett hirdetve, de legyen meg hozzá a helyes magyarázatok is, hogy csak a tőlem még elpártolt

teremtények iránti szeretet indít erre, és ez akkor is így van, ha kételkedtek, és nem tudjátok felfogni, ha nagy és vészterhes csapásokról kaptok hírt, melyek az egész világon sújtják az embereket. Ha a csapások hozzájárulnak ahhoz, hogy az emberek annyira érintetteknek érzik magukat, hogy segítőkészség nyilvánul meg bennük, hogy felgyújtja bennük a szeretetet, akkor ezek a sorscsapások is áldásosak, mivel ezek az emberek megmenekülnek a száműzetéstől, ami megint végtelen időkre rabságot és kínokat okoz ... Mert én mindig csak segíteni akarok, hogy az emberek boldoggá váljanak, és mindent meg is teszek, hogy fejlődési útjukat még ezen a Földön befejezzék.

Amen.

B.D.Nr: 8717

1964. 01. 06.

Újabb utalás katasztrófára és háborúra ...

Az eljövendő idő szokatlanul megterhel, mert a világtörténelem új fázisba lép, a népek között fokozódik a nyugtalanság, mindegyik a másikban látja ellenségét, semmi komolyat nem tesznek, hogy a békét helyreállítsák, habár az emberek mindnyájan vágyódnak rá. De minden terv és szándék hajtóereje a materializmus, és mindenki a nagyobb előny kiküzdésére törekszik, ám gondolkodásában és felfogásában egyik sem igazságos, és nem hajtják jó érzelmek. A félelmet és a nyugtalanságot sorscsapások is erősítik, mert Isten minden módon keresi hogy felismertesse magát az emberekkel, ugyanis egyedül a beléje, és a hatalmába vetett hit ad igazi orvosságot minden bajra és szenvedésre, ami felé ti emberek mentek.

Ezért lesz több a természeti katasztrófa is, hogy az emberek elismerjék a magasabb hatalmat, mert ami az emberekből indul, az csak az egymás elleni gyűlöletet erősíti, de nem vezet szellemi föleszmélésre. A szeretetlenség olyan formákat vesz fel, amelyeket hamarosan már nem lehet túlszárnyalni, és az egymás elleni küzdelem mindig jobban beveszi magát az emberek közé. Az emberek között minden más lesz, csak nem béke, jóllehet a nagy égés még nem lángolt fel, de nem is marad el.

Maguk az emberek egyfajta közömbösséggel mennek át az életem, és csak kevesen gondolkodnak el rajta, hogy ez az állapot nem maradhat fenn sokáig. Ám a vezetők elvakult szelleme miatt, - akik csak sokat beszélnek, de a szavakat nem követik tettek, - minden marad a régiben. Mert a földi szükség nem szűnik meg ott, ahol pedig határozottan felismerhető. S mivel nyilvánvaló hogy a felebaráti szeretetet nem teljesítik, így a szellemi állapot sem lehet jó; jóllehet ezek földi módon jólétben élnek, és látszólag nem nélkülöznek semmit. De a lelkek nyomorognak, és az emberek szellemi oktatásra mégsem nyerhetők meg, holott az lenne a lélek igazi tápláléka. Az embereknek nyitott szemmel kellene maguk körül szétnézni, a saját életüket komoly kritikának alávetni, akkor azt is ami jön, azt is megértenék, és helyes ismerettel követhetnék az eseményeket,

amelyeket már többször is bejelentettek, de jelentőséget csak most nyernek, azoknak a nehéz szükséghelyzetét látva, akiket direkt fog érinteni.

Ám ez a vég ideje, és mert az embereknek már nincs hitük, s hogy fel lehessen rázni őket, szükségessé váltak a nagy sorscsapások, hogy egyesek visszataláljanak az egy Istenben és Teremtőben való hithez, akinek létüket köszönhetik ... s hogy elgondolkodjanak, hogy ezt az Istent és Teremtőt vajon mi indíthatta erre, és milyen célt követett azzal, hogy megteremtette őket.

Nálatok, embereknél, életről vagy halálról, nagy boldogságról vagy kínról és fájdalomról, a legnagyobb világosságról, vagy a legmélyebb sötétségről van szó. Tehát aki élni akar, aki boldog akar lenni, és örök világosságban, annak Istene és Teremtője akarátát teljesíteni kell, keresni kell hogy megismerje ezt az akaratot, tehát az Isten és felebaráti szeretetet kell élni. De ha nem hisz az egy Istenben, úgy céltalan az egész földi élete, folytonosan vétkezik az isteni rend ellen. Az isteni rend törvényeinek a felborítása mindig káoszt von maga után, és ti emberek visszavonhatatlanul e felé a káosz felé mentek ... Ennek nemcsak szellemi kihatása lesz rátok, hanem a földi világot is kiforgatja a sarkából. Ismételten természeti katasztrófákról, szerencsétlenségekről, és egyéb veszedelmekről érkeznek hírek hozzátok, mert egy olyan világban, amelyből hiányzik minden szeretet és minden hit, nem lesz sem nyugalom, sem béke.

De aki az emberek közül megtalálta Istenhez az utat, aki igyekszik szeretet-parancsait teljesíteni, aki szellemben és igazságban átadja magát neki, imádkozik hozzá, kéri segítségét, az bizonyára meg is tapasztalja őt. Mert ezek az emberek az ő kicsi nyájához tartoznak, ők azok akik kitartanak a vég bekövetkeztéig, akik nem engedik, hogy megingassák őket a hitükben, akik összetartanak, és Istent mélyen a szívükben hordják. Ők azok, akiket ezért Isten a vég alkalmával elragad, ha előtte nem hívja el Országába, ami az akarata.

Ismételten figyelmeztetést kaptok, hogy mi van előttetek, és ami mindig közelebb is kerül hozzátok; és ha gyengehitűek is vagytok ... akkor sem tudjátok elfordítani. Ezért a legteljesebb bizonyossággal hirdethetitek azt amit nektek bejelentenek, mert arról van szó, hogy az emberek megtudják azt, hogy az Örök Tervben minden Isten gondviselése, hogy minden Isten akarátától függ, aki bár bölcsességében és szeretetében ily módon lesz tevékeny, de csak azért, hogy a hozzá való visszatérés munkáját keresztülvigye, és a célt is elérje egyszer.

Amen.

B.D.Nr:5680

1953. 05. 21.

Az idők jele: Látszólagos béke – nyugtalanságok

Most még a béke ideje van, amikor az ember nyugodtan és meggondoltan visszavonulhat a csöndbe – ha akar. Tehát csak önmagával kell küzdenie – amennyiben kikapcsol minden földi gondolatot, és csak azzal foglalkozik, ami a

lelke szolgálatára van. Tehát visszagondol földi feladatára, önmaga kezdetére és céljára.

Ilyen gondolatokkal csak a földi világtól való visszavonultság óráiban tud foglalkozni. Ezt a visszavonultságot viszont keresse sokszor, a csöndnek azon óráit, ahol gondolkodhat magáról, és dolgozhat a lelkén.

Nem tart már sokáig, és a világesemények nyugtalanságot okoznak, és ezzel mindig kevesebb ideje marad a belső összeszedettséghez.

A világ majd előrenyomul és teljesen kitölti a gondolatokat, az események egymást érik, és minden ember figyelmét leköti, hogy mi történik a világban. Akkor már nehéz lesz, hogy magát szellemi gondolatoknak adja át, és már az is magas értékű lesz, amikor az ember rövid, de gyakori gondolatokat küld a magasba – ahhoz, aki azt is tudja, miért úgy alakulnak a világesemények ahogyan alakulnak. Áldásos lesz nagyon az Istennel való kapcsolat fölállítása, mert akkor az emberhez is erő árad életküzdelméhez, és akkor mindig arrafelé fordul, ahol az erő eredete van, aki őt is majd mindig ellátja. Az erőtlenséget megszüntetni csak akkor lehet, ha helyreállt a kapcsolat az erő forrásával. Az események hatására pedig mindenki erőtlennek érzi magát, mert azok nyugtalanul és fenyegetően hömpölyögnek, és igen szükségessé teszik az Atyával és Teremtővel való kapcsolatot.

Amint sikerül az embernek, hogy vissza tudjon húzódni a csöndbe, és párbeszédet tarthat Istenével és Teremtőjével – amint sikerül úgy hívnia az Atyát mint gyermeke, és erőt és tanácsot kér – a földi események visszavonulnak, és elvesztik ijesztő mivoltukat. Az ember észrevehetően érzi az erő hozzááramlását, szívébe nyugalom és béke vonul azzal az ismerettel, hogy Isten akarata vagy engedélye nélkül nem történhet semmi. Tehát minden ami történik, az ő akarata, vagy ő engedi meg – tehát áldást is hozhat a léleknek.

Az embernek csak azt a komoly tanácsot lehet adni, keresse Istennel többször is a kapcsolatot, tartsa meg minél többször a befelé fordulás óráját. Isten és sajátmaga között olyan viszonyt alakítson ki, amely mindig lehetővé teszi, hogy az Atyához fordulhasson szükségében.

Aki létrehozta ezt az Atya-gyermek viszonyt, az mindig talál majd egy-egy csöndes órát, mert Isten már közelebb áll hozzá mint a világ, és azt csak annyiban veszi tekintetbe, amennyi a testi élet fenntartásához szükséges.

Senki ne engedje hogy a világ rátegye a kezét, habár a küzdelem mindig fönnáll a világgal, de az egyre kevésbé fogja érinteni még akkor is, ha a környezete számára hatalmas, és a legnagyobb nyugtalanságot idézi elő.

Az Istenhez kapcsolódó ember, aki gyakran küldi gondolatait a magasba, az nem engedi, hogy a földi események ettől visszatartsák. Ismételten Istennél szerez magának vigasztalást, erőt és tanácsot, és egyedül ez győzi majd le a világot. De neki az eljövendő eseményektől nem kell félnie, mert mérhetetlen erő áramlik feléje, mivel állandó kapcsolatban van az erő forrásával.

Amen.

Vihar előtti csönd ... felfegyverzett harcosok ...

Legyetek készenlétben, úgy, hogy egy sereg felfegyverzett harcost találjak, amikor harcba vezetlek benneteket. Ne tévesszen meg a látszólagos nyugalom körülöttetek, ha úgy tűnik, hogy a világesemények elsimulnak, emiatt ti a szellemi törekvéseitekben ne váljatok langyossá ... Ne higgyétek hogy közbenyúlásom elhúzódik, hogy hosszú eltolódása lesz annak, amit mindig és állandóan bejelentek.

Ez vihar előtti csend, az az idő, amikor még minden ember magára ébredhet; mivel maguknak is a csendbe kellene vonulniuk, és nem egyedül a világnak hódolva minden gondolkodás nélkül élni a mindennapokat. Ez még kegyelmi idő, amit minden embernek megadok, nehogy azt mondhassák, hogy a test állandó gondja és nyugtalansága között nem találtak lehetőséget a szellemi jóról való gondoskodásra.

Ám a hozzám hűségesek ne engedjék magukat megtéveszteni, és a nyugodt időt csak vihar előtti csendnek tekintsék ... mert csak rövid ideig tart, és hirtelen minden megváltozik ... de akkor már sok embernek késő lesz, mert a rövid kegyelmi időt nem használták ki, hogy erőt gyűjtsenek az elkövetkező időre ... Az enyémekek fegyverkezzenek, mert a küzdelem nehéz lesz, amit a nevem miatt kell magukra venniük. És sok erőre lesz szükségük, hogy az egyéb követelményeknek is megfeleljenek ... Ezért tároljatok erőt, amennyit csak bírtok, a lelketeken való folytonos munka által, gondolataitok világtól való elfordításával, és a szellemi szférákba való mind mélyebb behatolással, mert lakóik az én megbízásomból állandóan szolgálatotokra vannak ...

Minden szellemi irányú gondolat áldott lesz, és ahogyan a földi világ megállás nélkül tevékeny, és földi érdekeket követ, a szellemi világ is úgy lesz tevékeny, és segít az Ország felépítésében, amely nem ebből a világból való. Nektek embereknek ez nem lesz annyira nyilvánvaló, de az enyémekeket eltölti az erő, mihelyt gondolataik nekem, és a szellemi világ tevékenységének szólnak.

Ezért az enyémekeket felismerhetően vezetem, nehogy törekvésükben megbénuljanak, nehogy megszakítsák velem a kapcsolatukat, nehogy a világ rabságába jussanak, amikor fenyeget a veszély, hogy elgyengülnek. Mert Ellenfelem tevékenységében nagyon szorgos, azt hiszi, hogy neki kedvez az idő. És ez így is van, mert az embereknek nagy a világ utáni éhsége ... és Ellenfelem ezt nyilvánvaló módon kielégíti ... akármit is tud nyújtani, azt az ember felé fordítja, és azok nem ismerik fel, hogy a földi jólét és földi élvezet micsoda veszélyt jelent a lélek üdvösségére.

De a világosság erői épp ilyen szorgalmasak tevékenységükben, csak sok embernél, ahol Ellenfelemet már beengedték, ők nem kapnak belépést. De a világosság lényeinek nagyobb tevékenységét az enyémekek megérik, és boldogok lesznek, amikor elérkezik az idő, hogy felhasználom őket ... S majd

gondoskodom arról is, hogy ne legyen kisebb az én seregem. Mindig jelenvaló akarok lenni náluk, hogy állandóan növekedjen hozzám való szeretetük és hűségük, hogy készek legyenek áldozathozatalra, és mindent megtegyenek hogy nekem szolgáljanak, és akaratom szerint éljenek ... hogy félelem nélkül küzdjenek, amikor arról lesz szó, hogy Ellenfelem felett ki kell küzdeni a győzelmet, mert elérkezett rá az idő ...

Amen.

B.D.Nr: 6970

1957. 11. 16.

Vihar előtti csönd ... a béke színlelése ...

Habár úgy tűnik, mintha a békés idők felé mennének, mégse engedjétek megteveszteni magatokat ... Ez csak a vihar előtti csend, és gyorsabban mint gondolnátok, változik azoknak az arca, akik a békéről beszélnek, és már dobálják is a fáklyákat a Föld népei közé. Számotokra veszélyes a nyugalom, mert langyossá váltok általa, és földi léteteket csak anyagilag hasznosítjátok. Ezért az embereket ismételten felzavarom a nyugalomból, hogy ébren tartsam őket. – Ezért még sokminden történik, az emberek tekintete szerencsétlenségekre, és mindenfajta katasztrófára lesz irányítva. A látszólagos felépítés és földi jólét mellett olyan eseményekben is részt kell venniük, ahol az emberek ereje nem elég arra hogy elhárítsák, fel kell ismerniük, hogy egy ember sincs biztosítva a sorscsapásokkal szemben, akármennyire is biztosítottnak tűnik is a földi élete.

Ne tévesszen meg a világhelyzet, amely megnyugodni látszik, mert ez mind csak csaló machináció, és rossz ébredésetek lesz belőle, ha átadjátok magatokat ennek a nyugalomnak, és figyelmen kívül hagytok minden, a végre utaló figyelmeztetést. A változás hirtelen jön, és arra már legyetek valamennyien felkészültek, és ezért higgyétek el, hogy a változás megérkezik.

A végidőnek sok jelét figyelemmel kísérhetitek, de Ellenfelem majd arról gondoskodik, hogy homokot szórjon szemeitekbe ... mert nem akarja, hogy a vég bekövetkezésében higgyetek, s komolyan észretérjete és megváltozzatok.

Ezért ő is hatást gyakorol az ő szolgálóira, hogy hitessék el az emberekkel, hogy egy új, békés és örömteli, csodálatos idő következik. Ez sikerül is neki, mert az emberek mindig hamarabb elhiszik azt, amit maguk is követni tudnak (számukra is látható módon) mint azt, ami a Szellemi Birodalomból kiindulva kap kijelentést. Ehhez járul az is, hogy inkább egy, a számukra földi értelemben véve is szép és boldog jövőben akarnak hinni, mintsem ennek a Földnek a végében. – De én nem hagyom abba a figyelmeztetést és óvást, mert nem csak a rövid földi létetek éveiről van szó, hanem az örökkévalóságról. És ezért óvásaim annál sürgetőbbek lesznek, minél komolyabban szétterül a Földön a „nyugalom”, minél jobban bíznak az emberek egy látszólagos békében, és

elfelejtik minden jó elhatározásukat, melyekre már rászánták magukat a közeli végre való folytonos utalás által.

A földi világ által Ellenfelem mégegyszer kinyújtja polipkarjait az ember után, és nagyon erős hit kell hozzá, hogy ne jusson a hatalmába. Ezért figyelmeztetek mindig újra, hogy mi vár még rátok. – Ne engedjétek magatokat megtéveszteni ... Szavam igazság, és beteljesül, és szavam egy közeli vég érkezését mondja, amit részemről egy világos közbelépés előz meg, egy igen nagyméretű természeti katasztrófa ... Ez a katasztrófa meglepetés lesz a békében hívők számára, de még akkor is visszafordulhatnak, és a rövid utat a vég bekövetkeztéig állandó tökéletességre való törekvésben tehetik meg. De ez a katasztrófa megszámlálhatatlan emberéletbe kerül. És ti tudjátok-e, vajon nem tartoztok-e közéjük? Nem lesz-e már késő nektek, akik közömbösségekben és a jövő reményében jártatok, és hagyátok, hogy ennek a világnak a fejedelme elvakítson? – Ezért gondoljatok mindig ezekre a szavaimra, amikor hírt kaptok sorscsapások és mindenfajta fájdalmas esemény általi hirtelen halálról.

Ezek által akarok mindenkit figyelmeztetni a hirtelen végre, azt akarom, hogy szemetek arra a hatalomra irányuljon, aki mindent elpusztíthat amit felépítetek magatoknak, és minden terveteket megsemmisítheti. – Kapcsolódjatok össze többször ezzel a hatalommal ... találjátok meg hozzám az utat, kérjétek helyes vezetést tőlem, kérjétek oltalmat és irgalmat, és higgyétek el, hogy béke csak a velem való kapcsolattal van ... és család áldozatai vagytok, amikor földi békéről biztosítanak. Mert az emberiség már nem él úgy, hogy a földi léte békés lehessen, semmi szellemi fejlődésre nem törekszik, és ezért a jogot is eljátszotta, hogy ezen a Földön élhessen.

Amen.

B.D.Nr: 1103

1939. 09. 21.

Világégés ... A földi hatalom bukása ...

Aki okot szolgáltat arra hogy a világ állandó fenyegetettségben éljen, annak a szelleme nem bizonyítja a szeretetet, amelynek benne kellene lenni. Ez sokkal inkább a gonosz hadisarca, amit az fizet, aki civakodást és veszekedést hoz az emberek közé. A szeretetet és a békét ápolni kell az emberek között, akik mindannyian mint szerető testvérek viszonyuljanak egymáshoz ... Ehelyett keserű ellenségeskedést visznek a házakba, amelyeknek békés embereket kellene magukba zárni. Ezenkívül az is méltatlan az egész nemzethez, amikor az állam polgárainak nincs szellemi szabadságuk, valamint azoknak a szolgaságba vetése, kiket mint testvéreket kellene kezelni. Mindezek Isten akarata szerint megengedhetetlenek. Aki személyes szabadságot korlátozó határozatokat merészel követelni, és ezt ismét csak azért teszi, hogy egy előre kialakított véleményt kierőszakolhasson, annak igen hamar meg kell tapasztalnia, hogy a túlfeszített húr hamar elpattan, és megfordul a sors, amely

azokat éri, akik úgy hitték, hogy azt ők tartják a kezükben. – Bár a siker először látszólag a világi hatalom oldalán lesz, de nem sokáig, mert az idő minden jelensége annak a kornak a végére utal, amelyben az erőszak megelőzi a kegyelmet. S ha mégis kivitelezhetetlen hogy a Földön a gyengét megbecsüljék, úgy Isten bölcs szándékkal megengedte ezt, hogy egykor Isten igazságossága, szeretete és mindenhatósága nyilvánvaló legyen, mert majd közbenyúl, mikor itt lesz az ideje. Egyedül ő tevékenykedjen, és ő minden egyes sorsát úgy alakítja, hogy az hordozható lesz az egyes embereknek, akik Isten kegyelmével és segítségével eljutnak az igaz befejezéshez.

És most készülj fel egy olyan közlésre, melynek értelmét még nem érted meg, és mégis neked kell megmagyaráznod : A szellemi káoszba tehát az Úrnak erőszakos közbelépést kell tennie. A világ már félelemmel mérlegeli, milyen méretű lesz az örök Istenség közbenyúlása. Emiatt megengedhető, hogy egy meggyötört ország vezetőjének a szenvedést először magának kell megízlelni, mielőtt a világesemény érzékenyen érinti.

Még hírneve magasán áll, az emberiség még ujjong, ám amint alámerült, senki sem fogja érte a szavát felemelni, ugyanis a szorultság és keserű szükség idején az emberiség elfelejti, hogy bizonyos előnyöket köszönhet neki. S ezért az esemény úgy következik be, hogy a Földre érkező szükség idején egy általános felkelést terveznek a felsőbbtség ellen, és keresztül is viszik, aminek következtében jópáran elbuknak, akik pedig már a csúcson látták magukat ...

S majd a lélek ítélkezik: engedi hogy az igazságérzet kormányozza, felismeri a hibákat és a hiányokat, de azoknak a felfogását is, akik az egész helyzet javulása után vágyakoznak, és megelégszenek azzal, hogy a hatalmát megszorítják, nehogy újabb szerencsétlenség törjön az emberiségre ...

Mert a hihetetlenül elkeseredett emberek a jogukat követelik, és annak az eltávolítását kívánják, aki olyan mondhatatlan nyomorúságot hozott az emberiségre. És eljön az óra, hogy szegény és gazdag, öreg és fiatal, magas és alacsony felismeri, hogy az uralmon lévőkben milyen hatalom jutott kifejezésre, és milyen volt azoknak a gondolkodása, akik nem engedték a látszattól elvakíttatni magukat.

S amikor ez a fordulat megérkezik, a Föld egy rövid időre így marad ahogyan most van, hogy azután egy nagy katasztrófa által teljesen új kinézetet kapjon, bár nem mindenhol, de érezhetően minden országban, akiket a világégés egyesített, és akik kölcsönös megsemmisítést forgatnak magukban.

Ez egy rettenetes nap lesz, amit félelmetes éjszaka követ, mert az Úr a legnagyobb türelemmel vár, de mivel nem törődnek vele, az események jönnek, és mindenkit érdeme szerint érintenek, mert Isten igazságossága nem engedi fönt trónolni azokat, akik rangjukat nem szolgálták meg ... és éppúgy felemeli azokat, akik minden időben hűségesekek voltak, nem a földi jutalomért, hanem az isteni Teremtő iránti szeretetből.

Öröktől fogva mindenki sorsa előre meghatározott, és az Úr csak kivitelezi, ami írásban és szóban meg lett hirdetve, hogy az emberiség ennek a jövődőlésnek az igazságát felismerje és megszívlelje.

Amen.

B.D.Nr: 6471

1956. 02. 09.

Bejelentés felkelésekről és nyugtalanságokról

Akármi is történik, minden a ti tökéletesedéseteket szolgálja. Jóllehet az emberi akarat földi módon rossz kihatású tetteket visz végbe, belenyúl a természeti törvénybe, és reakciókat vált ki belőle, olyanokat, melyeknek hatalmasan pusztító hatása van; az ilyen történéseket is bevettem Örök Megváltó Tervembe, és ezek is kedvezőek a szellemi fejlődésükre.

Ám magukon az embereken múlik, hogy mindent ami jön kiértékelnek-e, hogy szellemi tökéletesedéseteket törekvésre méltónak ítéletek-e, vagy csak feloldódtok az anyagiakban, és csak a földi kihatást veszitek-e figyelembe. Mindenesetre akkor rosszul jártok ... mert földiekben az emberek már nem sok jót várhatnak. Az események szédítő gyorsasággal követik egymást, és egy teljesen más kép bontakozik ki. Felkelés és nyugtalanság az emberek között, mert egy új fázis áll be, a hatalmak egymás ellen dühöngenek, és ez felismerhető. Mert bár látszólagos béke van az emberek között, a harc rejtve tovább megy, hogy egyszer nyíltan is fellángoljon az emberek ijedelmére.

Ez emberi kezdeményezés, de amit nem akadályozok meg, mert a békeidőt sem használják az emberek a lelkük üdvére; és ezért ezt az időt újabb nyugtalanság, és a legrosszabb félelmek ideje váltja föl, mert a vég felé megy minden. De akármi is jöjjön, az emberre nem hat önkényesen, és ezért az enyémekek nyugodtan szembenézhetnek minden eseménnyel ... S elhíhetitek, hogy minden földi és szellemi szükségben törődök velük ... hogy kezeimet védően tárom ki föléljük, még ha egy egész sereg ördög dühöng is ellenük.

Ismerem enyéimet, és nem kell félniük, mert őröködök felettük. De szolgálataikra is szükségem lesz ebben az időben, mert tanúskodniuk kell rólam, meg kell hogy mondják az embereknek hogy a vég felé közelednek, és hogy az eljövendőkről én ismereteket adok. Adjanak értesítést rólam azoknak akik nem akarnak hinni, és nyíltan lépjenek fel értem és a nevemért ... Mert ez a kegyelem utolsó ideje, ami még létezik azok számára akik hitetlenek, akiknek rajtatok keresztül akarok megnyilatkozni, hogy megtanuljanak hinni.

Ezért az eljövendő időben nem szabad aggódóvá és ingataggá válni, az eseményekben csak szavaim igazságát lássátok, és annál meggyőzőbben lépjetek fel az érdekében. És ha a sötétség hatalmai tombolnak körülöttetek, ha a világ nyugtalanságban és ijedelemben is él körülöttetek ... ti érezzétek, hogy a világosság lényei védenek az én megbízásomból. Ezért ti mindig nyugalommal

végezzétek szellemi munkátokat, magatokat nekem és kegyelmembe ajánlva, és így minden szükségben és veszélyben magam leszek nálatok.

Amen.

B.D.Nr: 4001

1947. 03. 17.

Jövendölés ... harci bárd ... utolsó fázis

A világtörténetet magasabb törvények határozzák meg, habár az emberi akaratnak nagy része van benne. Maga az öröktől való törvényadó az, aki mindent intéz és kormányoz, és aki az emberi akarat kihatásához illeszti öröktől való Tervét. Így látszólag el van ásva a harci bárd, ám az égés még nincs elfojtva, tovább izzik, hogy hirtelen mint hatalmas tűz törjön elő a maga megsemmisítő erejével.

És beteljesedik, ami a szellem hangja által jövendölést kapott. Az emberek számára egy új életszakasz kezdődik, és jó azoknak, akik nem értékelik túl magasra, jó azoknak, akik felismerték a látszat világát és nem lettek rabszolgái, jó azoknak, akik ismerik a földi élet értelmét és okát, akik magasabb célt tűztek maguk elé mint csak a földi vágyak és örömök kielégítését ... Ezek felveszik az étellel a küzdelmet, amit az eljövendő idő hoz magával ... Ők a győztesek, és azok is maradnak. Az emberiség egy új fázisba lép, egy nehéz küzdelem indul az egyes ember számára, nagy szükségeket kell átélnie, és szellemben a legnagyobb harcban kell megállnia, az utolsó hitüldözésben, amely megelőzi a vég bekövetkezését. És ez visszavonhatatlanul megérkezik, ahogyan hirdette lett, mert lejárt az idő, és a szellemi mélypont megálljt parancsol.

Az ítélet napja minden szellemi fejlődést megszakít, hogy folytatódjék majd az új Földön. Rövid időn belül ebbe az utolsó szakaszba lép az emberiség, és a beavatottakkal, a szellemi tudásban állókkal a világesemények majd felismertetik, hogy mikor kezdődik. Mert előtte újtukra kell indulni a földi eseményeknek, a világegésnek újból fel kell lángolni, hogy a szűkölködés elérje csúcspontját, és az isteni közbenyúlás megokolást kapjon ... hogy Isten maga utasítsa rendre a küzdőket, hogy kicsavarja kezükből a fegyvert, és nagy szerencsétlenséget enged jönni mindenki fölé, amiért minden ember tekintete azokra az országokra irányul, ahol Isten világosan beszélt.

Mert maga ismerteti fel magát, s egy mindenki számára érthető beszéddel beszél azokhoz, akik meg akarják érteni. S kinyilatkoztatja magát a hívőknek is, szellemben az embereknél lesz, közöttük tevékenykedik, és betölti erővel azokat, akik tele vannak hittel. Mert ezeknek szükségük lesz jelenlétére és segítségére, mert az idő ínsége őket is érinti, és a hívők elleni harc hevessége fokozódik, minél jobban közeledik a vég.

A hívők elleni utolsó fázis csak rövid ideig tart, de súlyosan nehezedik az emberekre, és csak Isten segítségével lehet elviselni. Ám mindenki megállja a

küzdelmet, aki Istenben és Istennel él, aki szereti őt, és megtartja parancsait, mert az soha nincs egyedül, érzi Isten jelenlétét, és szavaiból, amit szeretetében az emberekkel közöl, mindig erőt meríthet, hogy hűséges tudjon maradni Istenhez, és a vég érkezéséig kitartson.

Amen.

B.D.Nr: 7207

1958. 11. 14.

Még egy rövid kegyelmi idő ...

Minden nap közelebb visz a véghez. S bármilyen fürgén alkottok és tevékenykedtek a magatok földi jólétéért, hiába szorgoskodtok, mert fáradozásotok eredményét nem tudjátok élvezni, ismét minden elvételük tőletek amit megszerezni véltetek. Csekély lesz a tulajdon amit átvisztek a Szellemi Birodalomba, amikor minden elmúlt, mert csak az marad nektek, amit szellemi javakban birtokoltok, amit lelketek szerzett a Földön.

S bármilyen gyakran is mondják ezt nektek, ti mégsem hisztek az előtetek álló végben, és naponta növekszik fáradozásotok az anyagi javakért, ami alkalmatlanná tesz a lelketekért végzett munka megtételére. Ám ha előrelátva át tudnátok tekinteni a csak rövid kegyelmi időt, megijednétek, hogy milyen közel van a végetek ... De a földi élet megy tovább, egyik nap olyan mint a másik, és épp emiatt kételkedtek az ilyenfajta jövendölésekben.

De egyik napról a másikra ez megváltozik, hirtelen olyan események elé lesztek állítva, amely minden egyes ember életében teljes átalakulást hoz, s kiszakít mindenkit a megszokott nyugalomból. Nagy veszélyeket láttok magatok előtt, vissza kell fognotok a földi munkákat és terveket, mert a fenyegető veszélyek láttán, amit az emberi akarat hozott létre, már nem lesztek képesek rá, hogy azokat teljesítsétek. Mert a népek újra egymás ellen acsarkodnak, és már csak kevés hiányzik ahhoz, hogy fellángoljon az égés, ami minden elpusztításával fenyeget.

Ekkor az emberek méginkább elfelejtik, hogy tulajdonképpen földi feladatuk miből áll ... de arra sem lesznek képesek hogy tovább alkossanak és munkálkodjanak, viszont folyton csak azon fáradoznak, hogy megmentse magukat és tulajdonukat; tehát csak a testi életre és kényelmükre gondolnak, de a lelkükre soha. S fel kell ismerniük, hogy tehetetlenül állnak minden eseménnyel szemben, ami fenyegeti őket.

Egyesek az emberek okosságára és jóakarására hivatkoznak, ám eredmény nélkül. Emberi részről így minden felveszi a retteget várt menetét, de az isteni oldal közbenyúl; s általa megsemmisülnek az emberi tervek, de az emberek így sem takaríthatják meg amitől aggódva féltek, elvesztik mindenüket ami szívüket fogva tartja, elvesztenek mindent, és egy elképzelhetetlenül nagy természeti eseményben megtanulhatják felismerni Isten hatalmát.

Mert az Írás beteljesül ... És akár hinni akarjátok, akár nem, ez előtt álltok. Gondtalanul alkottok és tevékenykedtek, de mindig csak testi szükségleteitekért, és újból mindent elveszítetek ... De lelketekről nem gondoskodtok, arról, hogy igényeiket kielégítenétek ... S majd nem kell semmitől sem félnetek ebben az eljövendő időben sem, mert akkor az gondoskodik rólatok, akit már felvettetek magatokba, különben nem gondolnátok a lelketekre.

Ezért kaptok utalást ismételten az eljövendőre; szavam ismételten felhangzik mint figyelmeztetés és óvás, és ismételten a szemetek elé tárja esztelen és haszontalan földi törekvéseiteket. Csak hallgatni kellene rá, és az életet aszerint berendezni, és ekkor nyugodtan és gondtalanul nézhetnétek az eljövendő események elé.

Ne örüljeteek nagyon a látszólagos nyugalomnak és a földi felfogás szerinti felvirágzásnak; lelkiismereteket ne kábítsátok el földi örömeikkel ... Ezek csak érzéki csalódások amelyek gyorsan elmúlnak, mert majd tehetetlenül néztek mindent ami rátok jön, és nem tudtok védekezni ellene.

De elég sokszor meg lett hirdetve, és már rég számításba véve megváltozhattatok volna. Hogy nem teszitek, rettenetes kihatású lesz rátok, mert Isten Terve változatlanul szilárd, és amint elérkezik rá az idő, végbemegy, ahogyan öröktől fogva meghatározott.

Amen.

B.D.Nr: 9025

1965. 08. 01.

Világégés ... természeti katasztrófa ... döntés

Semmi sem marad rejtve előttetek, kik felajánlottátok szolgálatotokat, mert a végső események annyira hatalmasak, hogy nem maradhat ismeretlen előttetek, különösen azért, mert általatok minden emberhez akarok beszélni. S ezért értesüljeteek róla, hogy csak egy kicsi lökés szükséges hogy kiváltson egy katasztrófát, ami először tisztán világi módon nézhető, ami jeladás a most következő katasztrófára, amit bár nem az emberi akarat vált ki, de mégis az emberi akarat következménye, minthogy egy világégést vált ki, amelynek másképp nem, csak az én akaratommal lehet útját állni.

S mivel az emberek mindig csak a világeseményeket veszik tekintetbe, jönni kell valaminek, ami megmagyarázhatatlan nekik ... a világi ember tekintetét láthatóan az én közbenyúlásomra kell irányítani, és vissza kell lépnie minden emberi szándéknak a felfedezés láttán, hogy a kozmoszban készül valami, ami által végsősoron minden embert érhet valami ... Tehát az embereknek az Istentől való, és nem az emberi ellenféltől való félelmet kell megtanulniuk. Habár minden egyes ember saját dolga hogy hisz-e Istenben vagy sem, de ez a kozmikus esemény nagyobb és fenyegetőbb az életre mint a világégés, ami most a háttérbe szorul. Mert most a Teremtőhöz, és minden

dolog megtartójához való szellemi beállítottság dönt, hogy lesz-e, és milyen kihatású lesz a természeti katasztrófa. Akár hiszitek, akár nem ezek az események óriás léptekkel közelednek felétek, és már csak rövid idő választ el tőle. S ti, akik tudtok róla, figyelmeztessetek minden embert, hogy mi van előtte, akkor is ha nem hiszik el, de az események majd igazolják ... mert a vég is mindig közelebb jön ... Ez a természeti katasztrófa csak ennek a végső jelzése ... de kit fog ez még befolyásolni ?

Az emberek mindig is csak egy természeti katasztrófát látnak benne, és nem képesek felismerni benne az összefüggést az emberek szellemi állapotával ... kivéve a felébresztett szellemű embereket, de azok nem tudnak érvényesülni, s hiába is beszélnek hogy az embereket megóvják a vég kimenetelétől, melyhez szükségszerűen közelednek. A jeleket ne hagyjátok figyelmen kívül, mert mindenkit figyelmeztetnek arra hogy a végidőben éltek, s már csak rövid időtök van ahhoz, amikor döntenetek kell, hogy felém veszitek-e az utatokat, ahhoz, aki meg tud és meg fog menteni minden bajban ... vagy újra Ellenfelemhez törekedtek, aki végtelen időkre újra tönkre akar tenni.

A szabad akarat miatt nem ismerhetitek sem a napot, sem az órát, de én bizonyossággal csak annyit mondok, már nincs hosszú időtök. Ám a világesemény mindenkit érint, és ezért mondom, hogy nem eléggé veszitek figyelembe amit mondok. Pedig az minden hatalmasságával és borzalmával rátok tör, úgy, hogy azt sem tudjátok, hogyan óvjátok meg magatokat ... Ám azt az egyet had mondjam meg még, hogy csak én tudok védelmet nyújtani, hogy hozzám kell menekülnötök, hogy a test és a lélek minden veszélyén átvezesselek.

S ti emberek ebből csak azt az egyet bár felismernétek, hogy itt magasabb hatalom tevékenykedik, és hogy ezt a magasabb hatalmat segítségül kell hívni, különben menthetetlenül elvesztek; mert Ellenfelem mégegyszer felhasználja minden hatalmát, hogy a kezébe kerüljétek. És aki a vég bekövetkeztéig tartó rövid idő alatt nem határoz mellettem, az meg lesz kötve az anyagban, és ismét egy örökkévalóságig tartó hosszú utat kell megjárnia az új Föld teremtményein át.

Amen.

B.D.Nr:1055

1939. 08. 13.

A világegés vége Jövendölés nagy eseményről ...

Áldott legyen a kezdésed. Az emberiség érdekében rendkívüli mértékben fontos tevékenységet fejtenek ki azok, akik megváltó módon tevékenykednek. Egy olyan esemény van kilátásban, amely mindenki kedélyét felizgatja, vagy bénítóan hathat a teremtő vágyra. Jó néhány ember ellenállása megtörik ezen élmény hatására, néhány lélek visszatalál az Atyához, mert felismeri mint minden földi történés okozóját. És őmiattuk az Úr megjelenteti erejét és

hatalmát. Ő, aki ismer minden szívet, azt is tudja melyek azok a lelkek akik még hozzáfordulnak , és ezeknek oly módon ad jelzést, hogy számtalan ember elveszti földi életét, de sokan el is nyerik azt az életet, amely örökké tart.

Ezt az időszakot, ami most a Földre érkezik, joggal lehet a küzdelem idejének nevezni, mert jó pár ember küzdelemben lesz önmagával ... egyrészt nem akar lemondani nézeteiről, másrészt felismer egy hatalmat és egy akaratot, és ennek az akaratnak nem akar és nem tud ellenállni. – És az embernek ezt a harcot meg kell vívnia ... Szabad akaratból oda kell adnia a saját gondolkodását, oda kell adnia az előre megalkotott véleményét, meg kell próbálnia, hogy úrrá legyen a felmerülő gondolatokon, és végül teljes egészében síkra kell szállnia azért, amit mint igazságot érez szívében. Tehát csak a benne lévő hangnak kell engedelmeskedni, ami majd vezeti a helyes úton, és ha ezt a győzelmet kivívták, nem hiába haltak meg azok, akiknek meghatározott volt a testi halála. – És ez annyira közel van, hogy még az ismerettel bíró is meglepődik, és ezért figyeljete: Ahol az Úr adományozóként és tanítóként megjelenik, ott van a történet határa ... Érintetlen marad, aki az Úr szellemében jár (megváltozik) ám a Föld érintést kap az országon belül, amely a napokat számlálja, és erejével büszkélkedik. Majd eljön az idő, amikor a világ ismét erre az országra néz, mivel szikra kezd hullani az országra, amely az istenségről tanúskodik.

A szikra fellobbantja az égést, de az nem kerül kihordozásra, mert a világ arra az eseményre figyel, ami messze nagyobb, mint a világ minden civakodása és veszekedése. Nem figyel már azokra a dolgokra amelyeket az emberi akarat idézett elő, hanem csak a fönről érkező utasításokra.

Sarkaiból ki lesz emelve egy ajtó, ami az áttekintést eddig elzárta. S az ember csak most ismeri fel annak nagyságát és mindenhatóságát, aki minden földi életet vezet és kormányoz ... és boldog akihez ez az érintés nem érkezik későn.

Amen.

B.D.Nr: 1084

1939. 09. 06.

Jövendölés eseményekről

A te további életutad Isten bölcs végzése által igen áldásosra alakul, és ezért minden nap csak egy létrafok, hogy bizonyos mértékben a magasba juss, amelynek a feltétele az Úrért való munka, abban a formában, ahogyan számodra rendelve van. – Ezért mindennek a maga útján kell mennie, és a szokott nyugalmadba történő erőteljes közbenyúlást el kell viselni a lelki magasabbra – fejlődés miatt. Ezért a szükség idején szíved ne aggódjon, mert az Úr sok szeretettel áll oldalad mellett, megerősítve téged és szellemedet ... Bízzál és menekülj minden időben hozzá, aki bizalmadat megjutalmazza. S most az Úr megbízásából oktatást adunk, hogy embertársaidnak hírt adhass a

világégés kimeneteléről. – Győzelmes béke a veszekedők egyikének sem jut osztályrészül, mert az Úr maga nyúl közbe, mikor elérkezik az ideje. Éspedig azok az államok akik olyan elbizakodottak voltak hogy betörték egy békés országba, általa maguknak okozták a legnagyobb kárt, mert isteni törvény alá esnek.

Már nem is nagyon távoli időben megpecsételődik a sorsuk, és a világ határozottan felismeri benne egy magasabb hatalom közbenyúlását. S félelmetes nyomás terheli őket, mert felismerik azoknak az igazságtalanságát is, akik az országot kormányozzák ... S észhez térnek és békére vágyódnak mindenhol ... Minél nyilvánvalóbb az örök Istenség közbenyúlása, épp ott annál kevésbé veszik figyelembe a főntről jövő utasításokat. Elvakultságukban csak a hatalomra és a nagyságra sóvárognak. Ezer és ezer ember éli át a legnagyobb kétségbeesés óráit, ám a felelősségteljes helyen álló emberek mégse hoznak létre semmiféle változást, és csak az isteni közbenyúlás szükségességét felismerők egyikének a szilárd akarata – aki erős befolyást gyakorol rájuk – akadályozza meg a további vérontást.

És meg kell mondanom, hogy már ennek a kezdeténél álltok, meg kell mondanom, hogy mindezeket meg kell említenetek, mert az idő siet, és jó ha az emberek már előre tudják hol lehetséges, hogy Isten tanításának buzgóbb követői legyenek, amikor az eljövendő történés elérkezik. Mert minden napot fel kell használnotok hogy az Úrért tevékenykedjete. Csak az akarat az erősségték, mert ha akarjátok az Isten akaratát ti is, Ő mintegy általatok tevékeny ... És ezért ha az Úr akaratát teljesítitek, nektek is nagy erő áll rendelkezésetekre. Igaz hogy külső nyugalmatokat az esemény által elvesztitek, ám hitetek erősítést kap, és az új akarat késznek nyilvánul az Úr számára elmulaszthatatlan tevékenységre.

De a világtörténelem tovább megy az útján, csak másféle módon, mint ahogyan most látszik. És mostantól a szellem kezd eleven lenni, és érkezett az idő, hogy a Földön az Úr szolgálói elkezdjék irányítani a hivatalukat. – Ezért hagyjatok mindent közeledni, várjátok türelemmel az Úr küldeményét, és minden egyes eseményt szemléljete mindig azzal a felfogással, ahogy az az emberi lélek kiérlelődéséhez szükséges.

Amen.

B.D.Nr: 2361

1942. 06. 06.

A népek küzdelmének befejezése ...

A népek hatalmas küzdelme isteni végzés szerint fejeződik be. Ez semmi esetre sem felel meg az emberek kívánságának, sokkal inkább megrémülnek a kimenetel láttán, amely teljesen ellentmond az elvárásaiknak. Ám az emberi akarat tehetetlen ott, ahol az isteni akarat megnyilvánul.

Minden ez előtt lévő napot ajándéknak lehet tekinteni akkor, ha ezeket a napokat az emberek a lelkük üdvösségére fordítják, ami azt jelenti, hogy az Isten felé fordulnak, és a világgal már nem törődnek, hanem elfordulnak tőle, még mielőtt Isten nyilvánvalóan felismerteti magát. Mondhatatlanul sok súlyos szenvedés érte már az emberiséget, és mégis csak keveseket vezetett ez közelebb az örök Istenséghez, mert az emberiség nem becsüli azt amit Istentől kap, hanem csak azt, amit a világ nyújt ... tehát nem használja föl Isten kegyelmét, de megállás nélkül keresi földi javai növelését. Ott is, ahol az ember javai elpusztulnak, minden törekvésük csak arra irányul, hogy visszanyerjék azt, amit elvesztettek. Az egymás elleni küzdelem is egyre elkeseredettebben folyik, pedig ezt földi módon soha nem lehet kiküzdeni, és ezért Isten fejezi be, nehogy teljes összeomláshoz és teljes hitetlenségre vezessen. Mert az emberből hiányzik az igaz és bölcs Istentről való ismeret, mert különben már a világ eseményekben is fel kellene ismerniük, hogy mennyire eltávolodott Istentől az emberiség, és hogy egy ilyen világeseményt Isten miért enged meg. – Mert az emberek akarata Isten akarata nem akadályozza abban, hogy ne vigyék végbe, amit szeretetlenségük által előidéztek. Az eljövendő esemény azonban kételkedést okoz, hogy van-e Istenség, aki maga elpusztítja amit hatalmával megteremtett ... Ám kételkedés csak ott merül fel, ahol az ember nem tevékeny a szeretetben... A szerető ember ezzel szemben megvilágosodott lesz és tudja, Isten akarata nélkül semmi sem történik. Tehát az eseményekben felismeri, hogy Isten küldte.

Tudja hogy ok és cél nélkül Isten semmit sem küld a földre, és valahogyan minden a lélek üdvére válhat. Őt is megrendíti az esemény a nagyságával, de azt is felismeri, hogy az emberiséget fel kell rázni abból, hogy továbbra is hitetlenül élje az életét, hogy észhez térjen, és más életutat válasszon, olyat ami közelebb viszi Istenhez. S áldott aki ebből az eljövendő eseményből még hasznot szerez a lelkének, mert nem veszít el semmit, csak nyer, mégha földi tulajdonát el is veszti ... Általa megtalálta Istent, és végtelenül többet nyert, mint amennyit odaadott.

Amen.

B.D.Nr: 2803

1943. 07. 07-8.

A világégés vége ... az isteni rend helyreállítása

A világi rend helyreállítása lehetetlen lesz addig, míg az embereket betölti a gyűlölet és irigység, mert ezek Isten ellenes tulajdonságok, melyek elpusztítanak minden rendet, mert minden ami Isten ellen van, az az isteni rend ellen is irányul. És ez a legnagyobb szeretetlenség állapota, amely soha nem nyilvánul meg építő módon, hanem pusztító kihatása van.

Érthető, hogy az ilyen pusztító állapot nem maradhat meg tartósan, és Isten ezért ezt az állapotot oly módon fejezi be, ami bár nagy rendetlenséget

hoz magával, de Isten bölcsessége felismerte mint a rend helyreállításának egyetlen eszközét. Az emberiség maga nem intézkedik hogy befejeződjön a küzdelem, amely határtalan szenvedést és szükségét hoz az egész világra. Ennek következtében más módon kell befejezni; ám a földön a szenvedés nem lesz csekélyebb, mert az emberiségnek szüksége van erre.

Az embereknek vissza kell térniük a régi rendhez, újra meg kell tanulniuk hogy lemondjanak felebarátjuk javairól, akinek a tulajdonára törekszenek, és ezért a tulajdonért a legfélelmetesebb fegyverekkel harcolnak. Mert a földi javak iránti megszállottság hozta létre a világégést, amit nehéz kioltani. – Ám az nem hoz földi nyereséget, sokkal inkább óriási veszteséget, melynek terjedelméről az embert nem értesítik. Ugyanis minden győzelmet leírhatatlan veszteséggel vásárolnak meg úgy földi javakban, mint emberéletben.

Ám az emberiség el van tompulva a veszteségek iránt, nem figyel rá, hogy az emberi akarat mit hozott létre. Tehát maga az isteni akarat nyúl közbe, hogy a világtörténelemben erőszakos változást hozzon létre, mivel az emberek gondolkodásának megváltozását csak akkor lehet elérni; mikor érzik, hogy maguk tehetetlenek, hogy egy náluknál erősebb hatalom kiveszi kezükből a gyeplőt, és akaratukat teljesen megsemmisíti. A szellemi sötétség amiben vannak, okozója szeretetlen cselekvéseiknek, és viszont, a szeretetlenségük okozza a sötétségüket. Villámgyorsan fel kell merülni bennük, hogy gondolkodásuk fordított, hogy hamis célokat kergetnek és eltévednek, így nem fordulnak vissza az isteni rendhez, és alapjában nem változtatják meg az életüket. S a villámgyors felismerést az isteni közbenyúlás kell hogy meghozza, habár még távol vannak attól hogy elhiggyék, egy magasabb hatalom tartja kezében a sorsukat. Ám hithez csak meggondolásokon keresztül jutnak el, és a gondolkodásukat ösztönzi amikor látják, hogy minden másképpen történik, mint ahogyan az emberi számítás szerint előrelátható ...

Egy káosz az, amit az emberi akarat szellemben és földiekben előidézett, és az isteni közbenyúlás nélkül mindig nagyobb lesz, és végső soron megsemmisüléshez vezet, mivel az emberiség az isteni rendet nem veszi tekintetbe, kevés kivétellel, akik belenyugszanak, és igyekeznek Isten akaratát teljesíteni. De ők az események menetét nem tudják megállítani, hanem csak azt érik el, hogy keményebb intézkedéseket hoznak az isteni rend ellen; és eljön az idő, mikor az emberiség aláveti magát Isten Ellenfele akaratának, és egyre szeretetlenebb lesz gondolkodásában és tetteiben. Isten közbenyúlása mondhatatlan szenvedést és nyomorúságot von maga után, de ez az egyetlen lehetőség, hogy az emberiséget ismét az isteni rendhez vezesse, és megváltoztassa szellemi állapotát, bár ez csak kevés embernél következik be. És ezért az idő végérvényesen azoknak a megsemmisítése felé közeledik, akiket nem lehet megtéríteni; ahogyan az szóban és írásban hirdetve lett.

Amen.

A szomorúság ideje

Sok ember szenvedése és szomorúsága csak az isteni közbenyúlással kezdődik, mert előzőleg még nem érintette őket, és ők mindenféle figyelmeztetést figyelmen kívül hagytak. Embertársaik szüksége nem hozott változást létre bennük, s most azért kell a bajnak rájuk jönni, ami mintegy a végső eszköz a megmentésükre ...

S azért sújtja a nyomorúság most azokat az országokat, akik eddig megmenekültek a súlyos szenvedéstől, és akik mégsem ártatlanok a világeseményekben, amelyek mondhatatlan szenvedést hoztak az emberekre.

Sok ember megy el keményen és érzéstelenül az embertársak szenvedése mellett, és ezek azok, akiknek a szenvedést most maguknak kell megkóstolni, azt, amit akaratuk jóváhagyott, mikor az az embertársaikat érte, mert az utóbbiakban az ellenségüket látták. S amit az emberek embertársaiknak okoznak, ezerszeresen hullik vissza rájuk ... és így most ilyen módon vezekelnek.

De az emberi akarat nem tud véget vetni a nyomorúságnak, mert nem emberi hatalmak azok akik így nyilvánulnak meg, hanem maga az isteni akarat tevékeny, és az embereket a legsebezhetőbb pontjukon éri. Elvesz tőlük minden tulajdont, szegénnyé és gyengévé teszi őket, és teljesen Isten kegyelmétől függnék. – És ebben a szükségben tanulja meg az ember, hogy saját erejéből semmire sem képes; tanulja meg hogy belátó legyen, hogy Isten igazságos, és érzékenyen bünteti azokat, akik ellene és parancsai ellen vétkeznek; de meg is védi azokat aki szorosán kapcsolódnak hozzá, mégha olyan emberek veszik is körül őket, kiknek Isten nem jelent sokat.

S még jónéhányan észhez térnek, és saját sorsukat összehasonlítják azokkal, akiknek emberi oldalról biztos volt a hanyatlásuk. Amit Isten most az emberekre küld, az olyan hatalmas és szenvedéssel teli, hogy minden gondolkodó ember felismer benne egy magasabb akaratot, melynek hatására magába kellene fordulnia. – Ám újra csak magára gondol; nem látja meg az általános nyomort, hanem csak magát, és sorsát szemléli. – S így csak kevésbé gyakorolják a felebaráti szeretetet, mindenki csak arra törekszik, hogy saját sorsát megjavítsa, és újra elmegy majd embertársai szüksége mellett.

Isten, aki ismeri mindenki akaratát, azért küld ilyen nagy szenvedést az emberekre, hogy megváltoztassa ezt az akarást, hogy puhává és együttérzővé tegye őket, és ők nála keressenek menedéket, aki egyedül képes rá, hogy sorsukat újra jóra fordítsa.

Amen.

Nagy nyomor ... válaszút ... kegyelmi határidő ...

Vegyetek róla tudomást, hogy egy új időszak kezdődik, a nélkülözések és nehézségek ideje, amilyent a világ előtte még nem élt át ... Válaszúton álltok majd, mert két úton járhattok; az egyik célja egy új, megjavult földi világ, amelyet kívántok, és ezért hiszitek, hogy meg is tudjátok teremteni.

A másik út célja a földön kívüli birodalom, amely a testi halál után egy jobb életet ígér. És csak kevesen járják majd ezt az utat amelynek a célja biztos, míg a tömegek a földi útra áramlanak, amely a biztos pusztulásba vezet.

Higgyetek szavaimnak, hogy eljött az idő, és már most állítsátok rá magatokat hogy odaadtok mindent, és megelégedtek a legegyszerűbb életvitellel, mert az eljövendő idővel összehasonlítva most még sok tulajdonotok van, akkor majd csak kevesen tartják meg a tulajdonukat, de azok sem örülhetnek neki, mert akkor embertársaik veszik el azt, amit meghagyok.

Senki nem akarja hallani hogy a felemelkedés illuzórikus, hogy csak rövid ideig éltek még elfogadható körülmények között, hogy nagy irányváltás áll előttetek, ami megrabol minden életörömtől, és kemény követelmények elé állít. Pedig egész biztosan megérkezik, mert az idő beteljesedett rá.

És ha kegyelmem már előtte utal rá, úgy csak abból a célból, hogy szabaduljatok meg földi vágyaitoktól, ne csináljatok terveket a jövőre vonatkozóan, hanem fokozott buzgalommal törekedjétek szellemi javakra, mert egyedül ezek teszik elviselhetővé az eljövendő nehéz napokat, és válnak hasznosokra. Mert amikor nagy lesz a szükség, és az emberek közel vannak az elkeseredéshez, ezekkel tudtok köztük dolgozni. Ám a bajt én nem tudom elfordítani tőletek, hiszen ti emberek teljesen elfelejtitek Isteneteket a földi javak utáni hajszában. Csak testetekre gondoltok, és a lelketeket nyomorogni hagyjátok, és ezért elveszem amit a testeteknek szántatok, és egyenlítéskeppen pompás értékeket nyújtok lelketek számára. Ha elfogadjátok, úgy megmenekültök az örökkévalóság számára, ha visszautasítjátok, úgy a test és a lélek is elveszik, mert a magatok erejével a testeteket nem tudjátok fenntartani.

De én elhatároztam a vég bekövetkezését, és csak még egy utolsó kegyelmi határidőt adok, hogy a helyzet komolysága tudatosuljon bennetek. És ezért amíg az a nap amely mindent megváltoztat el nem érkezik, állandóan utalok rá. Mert amit meghirdettem teljesül, és csak azért küldök az emberekhez prófétákat és látnokokat, hogy felébredjenek, és a legnagyobb komolysággal gondoljanak a lelkükre, amely nagy veszélyben van.

Amen.

Magyarázat a végidő szenvedéseiről és szükségeiről.

Azért mondom, hogy vegyétek fontolóra, tökéletessé válásotokhoz minden napot felhasználhattok, amelyet szívesen adok nektek. És ti, ha mégoly messze is vagytok tőlem, bensőséges imával áthidalhatjátok ezt a széles szakadékot, mivel akkor szabad akarattal jöttök hozzám. S ilyenkor én valóban elétek megyek, és magamhoz vonlak benneteket.

És ha rövid ideig is tartózkodtok még a földön, amíg szabad akaratotok van, azt felém fordíthatjátok, és attól az órától kezdve a jogot is megadjátok nekem ahhoz, hogy kézen fogjalak, és vezesselek benneteket. Csak ennek a szabad akaratnak tevékenyé kell válni, azt nekem kell ajándékoznotok, amikor hozzám, Istenetek – és Teremtőtökhöz imádkoztok, akinek elismeritek a hatalmát, és szeretetére hivatkoztok, mikor segítségét kéritek.

Csak hozzám szóló bensőséges imát kérek, és valóban, erre az időre, és az örökkévalóságra is meg vagytok mentve. Ugyanis ezen ima által ismét elismertek Atyátoknak, akitől egykor elindultatok, és akivel ismét kapcsolatot kerestek. Erőm ekkor újra belétek áradhat, és ki van zárva minden mélységbe való visszaesés, hiszen Ellenfelemmel szemben csak a jogomat érvényesítem, mert ti is az én részem vagytok, akiket már nem adok többé oda, ha egyszer mellettem döntöttetek. – S még az éntudat birtokában vagytok, még mint ember jártok a Földön. Csak ezt a rövid időt kell jól kihasználni ahhoz hogy tökéletessé váljatok; mivel támogatásomban is biztosak lehettek, s mert a vég elérékezéséig küzdök minden egyes lélekért, hogy megnyerjem magamnak.

Viszont addig nem vehetlek birtokomba benneteket, amíg magatok Ellenfelem felé fordultok, és ezért neki is joga van fölöttetek, amit én nem vitatok el tőle. – Szellemi óvásokkal és figyelmeztetésekkel azonban nem tudok nagy hatást gyakorolni rátok emberekre, földi gondoknak és aggodalmaknak kell benyomást kelteni, akkor nagyobb kilátás van rá, hogy gondoltok rám, és felém veszitek az utat azzal a kéréssel, hogy segítsék ... Ezért nem vehetem le rólatok a gondot és a szükségét, mert ezek az utolsó eszközök arra, hogy rábírijanak gondolkodásotok megváltoztatására.

Ezért a végidőben a szenvedés is elhatalmasodik, s minden embert vagy magát érinti, vagy embertársán kell átélnie, mert az emberek szívében fel kell lobbannia a szeretetnek. Erre minden földi szükség okot adhat, hogy a szívek meglágyuljanak, és embertársuknak segítséget nyújtsanak.

S ahol felizzik a szeretet egy szikrája, én utánsegítek, ellátom az embert erővel a további segítségnyújtáshoz. Akkor már helyreállították a csendes kapcsolatot velem, amit szeretetük foka szerint elmélyítenek. Mindvégig meg lesznek az alkalmak, ahol önzetlen segítséget lehet nyújtani ... hogy ezt kihasználja-e, azt az akarat dönti el, ami szabad ... de épp ezért az akaratért felelős, mert az akarat az én oldalamról ugyanúgy, mint az ellenfél oldaláról is

befolyást kap, és neki kell arról dönteni, hogy milyen befolyást hagy akaratára hatni.

De tud gondolkodni, és világosságból való lényeim majd gondolatilag támogatják, ám mindig kényszer nélkül hatnak rájuk, ugyanúgy ellenfelem sem kormányozhatja kényszerítő módon őket. Az én szeretetem azonban nem engedi elbukni, szeretetem testi haláláig követi a lelket, és én olyan sokszor megérintem, hogy valóban döntést hoz mellettem. S mihelyt csak a szeretet dolgait végzi, megnyertem, mert most már hozzám közeledik, és ismételten erőt kap a szeretet gyakorlásához. És a szeretet egyesít bennünket ... ez a lélek már nem veszhet el. De szükség és szenvedés nélkül már nem érek el semmit ezen a földön; és ez mindenkinek legyen magyarázat arra, hogy miért tűnik olykor a végidő elviselhetetlennek. Amit szeretetem nem tud létrehozni, az már csak szükséghelyzettel és szenvedéssel történhet; hogy engem hívjanak, és támogatásomat kérjék. – És ezt a hívást úgy értékelem mint elismerésemet, és ennek megfelelő az emberről való gondoskodásom is, annyira nyilvánvalóan adok hírt magamról, hogy az ember először megtanul felismerni, majd szeretetet is tanúsít. S az utolsó órában még elfogadom. Megkímélem az újrászáműzetés sorsától, és ha mégolyan alacsony is szeretetének a foka, mégis meg tudja azt emelni a túlvilági birodalomban, mert már nem áll fenn a mélybehullás veszélye. Mert aki egyszer engem megismert, az már soha többé nem mond le rólam.

Amen.

B.D.Nr: 5968

1954. 05. 31.

Istenbe vetett bizalom a gondokban ...

Isten biztos segítsége az eljövendő szükségekben.

A véget megelőző nyugtalanság idején nektek embereknek még sok munkátok lesz. Mert mindig jobban elfoglal a világ, és a szellemi dolgok háttérbe szorúlnak, mivel látjátok a sok bajt melybe az emberek jutottak. Ám a bajok könnyen elviselhetők ha szellemi beállítottságúak vagytok, ha hozzám csatlakoztok, és támogatásomat kéritek. Az eljövendő időt csak a hozzám való helyes beállítottsággal vészelitek át. Higgyétek el ezeket a szavaimat, és ne engedjétek a képemet elhalványulni bennetek ... azaz, a világ miatt engem ne helyeztetek a háttérbe, mert ennek a világnak én is ura vagyok, és én valóban ki tudlak vezetni minden szükséghelyzetből, és minden veszélytől megőrizlek benneteket. Ezért csak engedjétek jelenvalónak lennem, s ne engedjétek egy napot sem elmúlni anélkül, hogy ne csatlakoztatok volna bensőségesen hozzám, s szeretetembe és kegyelmembe ne ajánlottátok volna magatokat.

Állandó gondolatotok akarok lenni, és ne engedjétek, hogy bármi is elválasszon tőlem. A tudat, hogy én mindig tudok és akarok is segíteni, tegyen

bizakodóvá kitartóvá és csöndessé minden földi nyomorúságban, míg segítségem meg nem érkezik ... mert segítségem megérkezik ... mihelyt csak rám hallgattok, és magatokat nekem és akaratomnak átadjátok. Ki tudna segíteni rajtatok, ha én nem? És van e olyan szükség amely nagyobb mint az én hatalmam? És én megígérem a segítségemet, ha az enyéme akartok lenni és maradni, ha kitartotok mellettem, és szívetekben nekem adjátok az első helyet. Mit tehet a világ veletek? Hiszen amíg rám támaszkodtok, erősebbek vagytok mint a világ, mint minden fenyegetettség és gond, amivel Ellenfelem gondolatok ...

Én távol tudom ezeket tartani tőletek, és meg is teszem, ha komolyan kerestek engem és országomat. Ha viharzik és tombol is körülöttetek ... a legnagyobb vihar is csöndben és veszélytelenül vonul át, mert megparancsolom, hogy ne érintsen ... - Ezért ne vegyétek figyelembe a világot és zűrzavarait.

Ne nyomasszanak és félemlítsenek meg a dolgok melyek meglepik földi élteteket. Szemeteket bizalommal függesszétek rám, és nyújtsátok ki kezeteket utánam ... és én kivezetlek minden nyomorból. Egyenetlen utakon is biztosan vezetlek, és lelketek veszély nélkül eléri célját. Anyagi és szellemi vonatkozásban is gondozlak, és megerősítelek az eljövendő időre.

Amen.

B.D.Nr: 7641

1960. 07. 05.

Erőt kérni az elkövetkezendő időre

Életutatoknak még nincs vége, még megszorítás nélkül kiértékelhetitek a kegyelmeket, még felajánlom öntről jövő szavaimat, és a szellemnek még van bizonyos szabadsága hogy ezeket a szavakat terjessze, hogy maga is élhesse és érezhesse szavaim erejét, mert nem vagytok a szeretet gyakorlásban akadályozva, akaratotok szerint tehetek és akarhattok, szólóskertemben dolgozhattok, értem és országomért tevékenyek lehettek. - És ez a kegyelem legyen tudatos bennetek.

Mert egyszer eljön az idő, amikor megakadályoznak hogy dolgozzatok értem és országomért, és nektek magatoknak is megnehezítik, hogy akaratom szerint éljete. S akkorra gyűjtsetek össze elég erőt, hogy kitartsatok amikor az ellenség eljárást indít ellenetek, mert ellenálltok neki; az én erőm az, ami bennetek tevékeny, és nekem nem tud ellenállni. – Ezért kell sok erőt összegyűjteni előtte, és ezt az erőt a szavaimból veszitek. S mert azért szólok hozzátok, hogy erősek legyetek hitben és szeretetben, s majd akkor is erőteljesek legyetek; így a szükség idejét könnyen átvészelitek.

Tehát legyetek elevenek; tevékenyek a szeretetben, és elevenek a hitben, és akármilyen is jön, veletek nem történik semmi. Mert szoros kapcsolatban vagytok velem, és a jelenlétemben való bizonyosság megadja a belső békét és a

legteljesebb gondtalanságot; a jelenlétemben való bizonyosság számúzi az aggodalmat, s minden nehézség elkerül benneteket, mégha nem is maradhat el az emberiség miatt.

S bármilyenek legyenek is a napok, számotokra és lelki üdvösségetek számára még utolsó kegyelmet jelentenek, mert a lélek ki tud, és ki fog még érlelődni, ha az akarat jó, és felém irányul. Én gondoskodom róla, nehogy az ellenfél áldozatául essen, hogy az ereje növekedjen, és ellenálljon az ellenfél ostromának. – De a vég bekövetkeztéig még hátralévő napokat ki kell használnotok. A testi szükségletekre már nem kell ügyelni, hanem csak a lelketekre gondoljatok, mert a tét az üdvösségetek, ami miatt növekszik az én kegyelmi adományom is, és nem marad abba, míg a vég be nem következik. Ezeket azért mondom, mert addig már nincs sok idő. Hinnetek kell, és fel kell készülni a végre, különben szavaim fölöslegesen érintik fületeket, s nem használjátok fel a szokatlan kegyelmi adományt.

S ha nehezetekre esik ennek a hite kérjetelek erőt tőlem, legyetek készek arra, hogy akaratom szerint éljetelek és gondolkodjatek. S majd támogatlak és ellátlak erővel, és majd helyesen vezetem gondolataitokat, nehogy elveszetelek, amikor eljön a vég.

Irányítsátok hozzám gondolataitokat, s nem vesztek el, mert hinni is megtanultok, minél jobban közeledik a vég.

Használjátok ki jól a maradék időt, gyűjtsetek erőt úgy, hogy imáitokban kérjetelek erőt tőlem, és legyetek tevékenyek a szeretetben és a vég bekövetkezését nyugodtan várhatjátok, mert magam védlek és vezetlek benneteket, jelen leszek nálatok – akik szerettek, és nem vesztek el.

Amen.

B.D.Nr:8363

1962. 12. 26.

„Veletek vagyok mindennap ...”

„Veletek vagyok mindennap a vég bekövetkeztéig ...” Sohasem hagylak el, még ha meg is vagytok terhelve földi bajokkal, mert egyvalaki mindig kész a segítségre ... én mindig mellettetek megyek, mihelyt megengeditek jelenléteimet, mihelyt vezetésemet tudatosan kéritek. – Tehát magatok határozzátok meg, nálatok tartózkodhatom-e, mert addig amíg benső visszautasítást tanusítotok, addig én visszavonulok, azaz szeretetemet akkor sem tudjátok érezni, még ha sohasem mondok le rólatok. De én azt ígértem, nálatok maradok a vég bekövetkeztéig. S valóban hitelt adhattok ennek az ígéretnek, mert minden szó igazság, ami a számból kiárad.

Amikor nálatok vagyok, nem kell semmi rossztól sem félnetek, mert én elfordíthatom, és el is akarom fordítani, ha ti imával, és szeretetgyakorlással kapcsolódtok hozzám. Tehát ti, akik az enyéme akartok lenni, állandóan a

gondoskodásom alatt vagytok. S ennek mindig a bizonyosságát is adom, amennyiben beszélek hozzátok, ahogy az apa beszél a gyermekeivel.

Figyelmeztetek és óvlak, közlöm veletek akaratomat, felvilágosítást adok lényemről, hogy szeretetetek fellángoljon irántam, ami állandó jelenlétemet is garantálja. De hogy mit is jelent nálatok jelenvalónak lennem, azt majd az eljövendő időben megtapasztaljátok, amikor majd minden zúg és viharzik körülöttetek, amikor át kell mennetek a szomorúság idején, aminek az összemberiség miatt kell eljönnie, amikor az egyes embert még meg kell menteni a pusztulástól. Ti, akik az enyémekek vagytok, akkor majd állandóan tapasztaljátok védelmemet és segítségemet, de a szükség nagysága tőletek is erős hitet követel, különben nem tudtok megállni a szorongatásokban aminek ellenfelem által ki vagytok téve, és amelyekben hitelessé kell tenni magatokat.

Nem kell félnetek a szükség idejétől, mert mihelyt nekem ajánljátok magatokat, mihelyt hívtok, azonnal és mindig jelenvaló leszek nálatok, mert ezt megíértém, mikor magam jártam a Földön.

Csak engedjétek meg ezt a jelenlétemet nálatok, úgy hogy vágyódjatok rá, és ne engedjétek hogy a világ fogságába kerüljétek, bármennyire erősek is a csábításai. Ám rossz cserét csinálnátok, mert a világ az mulandó, mint minden ami körülöttetek van, és igen hamar megsemmisül, ahogy az szóban és írásban is hirdette lett. Az emberek elvesztik a tulajdonukat, és az ítélet napján szegényen és meztelenül állnak. Ti viszont mindenkor védettnek tudhatjátok magatokat oltalmam alatt, és javaitok valóban elmúlhatatlanok lesznek, biztosítják bemeneteleteket a Világosság Birodalmába, ha még a Földet a vég előtt elhagynátok ... vagy az új Föld Paradicsomába kerülnétek, ahová nagy gazdagsággal léptek, és már üdvösségben tevékenykedhettek. Majd engem is átélhettek, és ígéretem teljesülése nyilvánvaló lesz, mert „nálatok maradok” ... mert szeretettel voltatok irántam, ami lehetővé teszi jelenlétemet nálatok, embereknél.

Mindig gondoljátok ezekre a szavaimra, és ne féljétek bármi is jön, mert megmondtam előre, hogy a szomorúság ideje megy majd át a Földön ami a közeli vég érkezését hirdeti meg, és amit az enyémekeknek is át kell élniük. A hozzávaló erőt azonban mindenki megkapja. Már előtte sok erőt szereztek, nyissátok meg magatokat nekem mindig, és engedjétek meg jelenlétemet hogy hitetek rendíthetlenné váljon. Kezemet többé ne engedjétek el, mert az vezet, és szeretettel átkísér minden bajon. Gondolataitokból se hagyjatok ki, akkor én sem hagylak ki; hanem szokatlan erővel töltelek el minden órában, hogy érezzétek jelenlétemet, és mindig több szeretetet ajándékozzatok, ami mindig bensőségesebben kapcsol hozzám, ... mivel az egyik Megváltó periódus le lesz zárva és egy új kezdődik, ahogyan ennek a periódusnak a kezdetétől látnokok és próféták által megjövendöltem. És minden teljesül, mert szavam igazság ... És eme szavaimat a vég bekövetkezéséig hallhatjátok, mert én nálatok maradok.

Jelenlétemet hozzátok intézett beszédem bizonyítja, akik hallani kívántok, s akik mindörökké az enyéme akartok lenni és maradni.

Amen.